

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>DOLECK</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK MIESZKALNY</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1 poł. XX w.</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> 		<p>4. Adres</p> <p>Obręb Doleck Doleck 18 Działka ewid. nr 1454 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skiermiewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>

Widok od strony południowej

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w I poł. XX w.

Na tle Doleck dom wyróżnia się zachowaną historyczną formą bryły. Obiekt stanowi przykład lokalnej, drewnianej architektury wiejskiej.

Budynek drewniany konstrukcji zrębowo - słupowej. Obiekt na planie prostokąta, na ceglanej podmurówce, parterowy z poddaszem, kryty dachem dwuspadowym. Pokrycie dachowe, wtórne, wykonane z blachodachówki. Kominy wykonane z cegły klinkierowej.

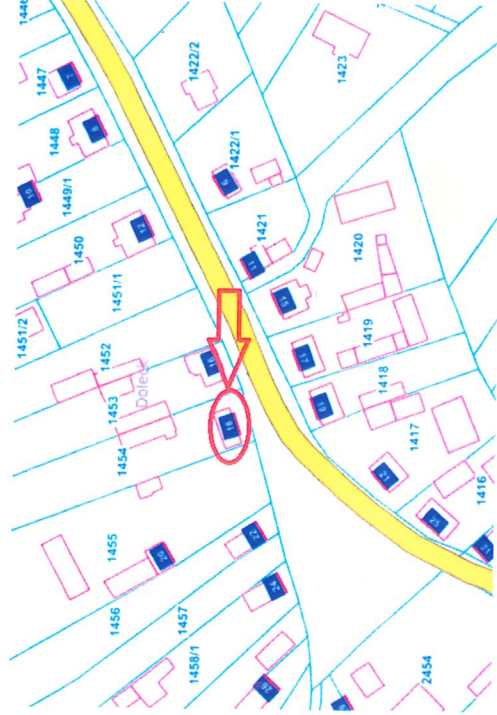
Fasada trójosiowa, symetryczna, z trzema otworami okiennymi. Okna dwudzielne, drewniane, wtórne.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry.

Postulaty konserwatorskie:

- zachowanie istniejącej formy budynku, istniejących podziałów na elewacji.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

**ŁÓDZKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW**

Aleksandra Szeplień

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>DOLECK</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK MIESZKALNY</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1 poł. XX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Doleck Doleck 41 Działka ewid. nr 1336, 1334/1 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			

Widok od strony południowo – wschodniej

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w I poł. XX w.

Na tle wsi Doleck dom wyróżnia się ciekawymi elementami architektonicznymi w postaci detalu w elewacji (m.in. boniowanie, dekoracyjne gzymsy). Obiekt zachował częściowo oryginalny materiał budowlany.

Budynek na planie prostokąta, parterowy z poddaszem, kryty dachem dwuspadowym, przykryty gontem. Budynek murowany, otynkowany. Fasada trójosiowa, symetryczna. Naroża budynku boniowane. Okna w profilowanych, dekoracyjnych opaskach. Wejście do budynku ozdobione dekoracyjnym portalem drzwiowym.. Na elewacji budynku widoczny dekoracyjny gzyms oddzielający parter od poddasza. Częściowo wymieniona stolarka okienna (okna plastikowe w parterze budynku), częściowo zachowana historyczna (drewniana w poddaszu budynku).

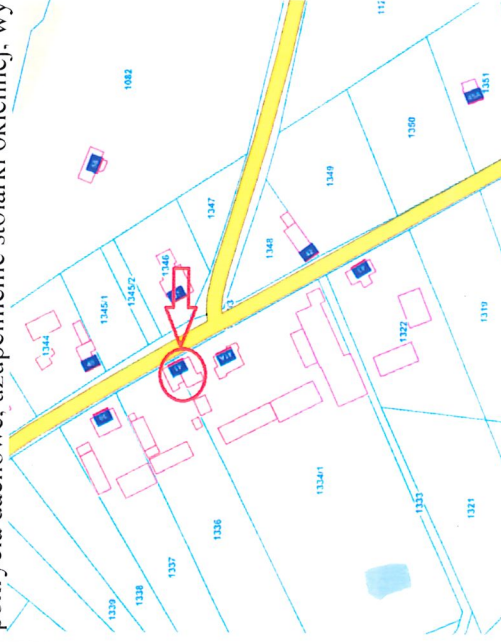
Widok na portal drzwiowy.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu – dostateczny:

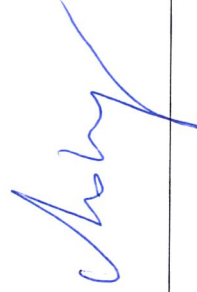
- ubytki w pokryciu dachowym,
- brak części stolarki okiennej,
- ubytki w elewacji.

Konieczność przeprowadzenia kompleksowych prac remontowych: wymiana pokrycia dachowe, uzupełnienie stolarki okiennej, wykonanie naprawy elewacji.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

**ŁÓDZKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW**
Aleksandra Stępień

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>DOLECK</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>DWÓR W ZESPOLE DWORSKO - PARKOWYM</p>		<p>2. Czas powstania</p> <p>1 ćw. XX w.</p>
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>		<p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>

Widok od strony południowej

8. Historia, opis i wartości

Dwór usytuowany jest na północno – zachodnim skraju wsi, przy wschodnim skraju drogi Doleck – Suliszew.

Na początku XIX w. majątek Doleck (Dolecko) należał do Ignacego Niemirycza. Potem przechodził z rąk do rąk, m. in. należał do Adama Napoleona Horbowskiego.

Budynek pochodzi z I ćw. XX w. Ostatnim przedwojennym właścicielem obiektu był Kazimierz Głowinkowski. Po okupacji mieściła się tu szkoła z Dolecka, a potem miejscowe kółko rolnicze.

Obiekt wyróżnia się wartościami architektonicznymi (styl dworkowy) oraz historycznymi. Budynek dworu świadczy o tym, iż na terenie wsi Doleck funkcjonował folwark. Dwór stanowił wiejską siedzibę uprzywilejowanej warstwy społecznej, związanej głównie z prowadzeniem gospodarstwa i życiem na wsi.

Dwór murowany, tynkowany.

Wzniesiony na planie zbliżonym do prostokąta. Część wschodnia obiektu dwukondygnacyjna, pozostała część budynku parterowa z użytkowym poddaszem, podpiwniczona. Budynek kryty dachem dwuspadowym. Ryzalit wschodni kryty osobnym dachem dwuspadowym. Pokrycie dachowe z eternitu.

Ściany artykułowane poziomo gzymsami.

Fasada dziewięcioosiowa, niesymetryczna.

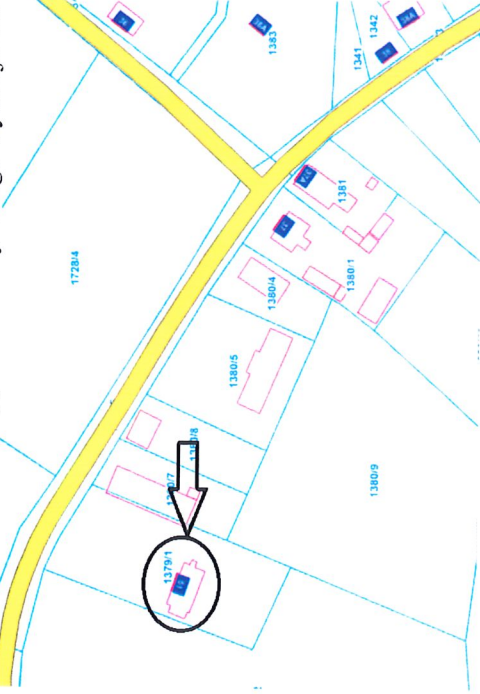
Ryzalit wschodni dwukondygnacyjny – w przyziemiu ganek wsparty na dwóch toskańskich kolumnach.

Ryzalit zachodni parterowy, dwuosiowy.

Stolarka okienna wtórna – okna PCV.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

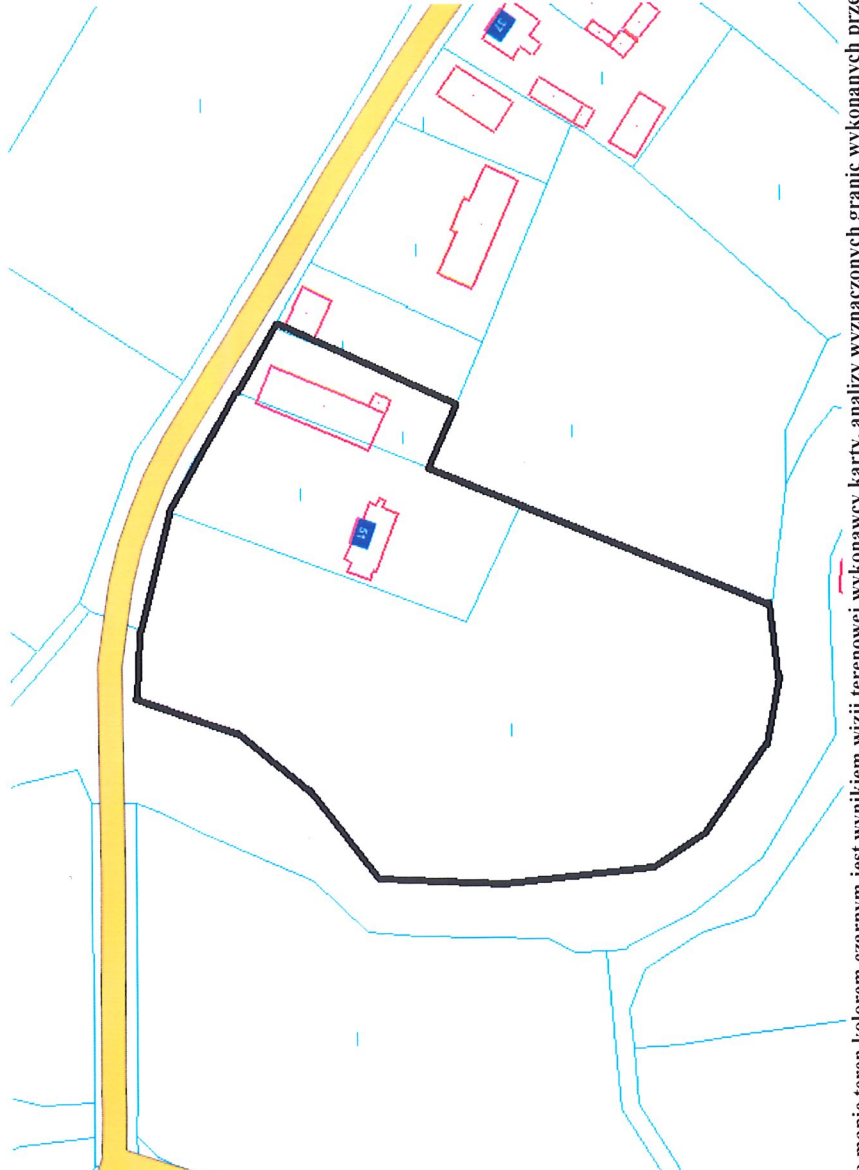
Stan zachowania obiektu dostateczny. Wymagane przeprowadzenie prac remontowych związanych z odświeżeniem elewacji oraz wymianą pokrycia dachowego na nawiązujące do historycznego wystroju elewacji.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*
*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>	<p>3. Miejscowość</p>
<p>1. Nazwa</p>	<p>PARK KRAJOBRAZOWY PRZYDWORSKI W ZESPOLE DWORSKO - PARKOWYM</p>	<p>DOLECK</p>
<p>2. Czas powstania</p>	<p>Pocz. XX w.</p>	<p>4. Adres</p>
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>		<p>Obręb Doleck Działka ewid. nr 1379/2, 1379/1, 1380/7 96-115 Nowy Kawęczyn</p>
<p>5. Przynależność administracyjna</p>	<p>województwo łódzkie</p>	<p>5. Przynależność administracyjna</p>
<p>6. Formy ochrony</p>	<p>powiat skierniewicki</p>	<p>6. Formy ochrony</p>
<p>Wpis do rejestru zabytków nr 770 / A z 25.08.1986 r.</p>	<p>gmina Nowy Kawęczyn</p>	<p>Wpis do rejestru zabytków nr 770 / A z 25.08.1986 r.</p>
<p>Brak aktualnego mpzp</p>	<p>Brak aktualnego mpzp</p>	<p>Brak aktualnego mpzp</p>

Oznaczony na mapie teren kolorem czarnym jest wynikiem wizji terenowej wykonawcy karty, analizy wyznaczonych granic wykonanych przez Narodowy Instytut Dziedzictwa oraz analizy materiałów źródłowych.

8. Historia, opis i wartości

Park położony jest w dolinie rzeki Rawki, około 3,5 km na południowy – zachód od wsi Jeruzal i 6,5 km na południowy zachód od wsi Staropol.

Na początku XIX w. majątek Doleck (Dolecko) należał do Ignacego Niemirycza. Potem przechodził z rąk do rąk, m. in. należał do Adama Napoleona Horbowskiego. W 1927 r. majątek nabyła poznańska rodzina Głowinkowskich i wystawiła dwór na działce nad rzeką Rawką. Zajmowała się produkcją rolną, prowadziła stawy rybne, olejarnie i gorzelnie. W czasie II wojny światowej istniała tam ważna placówka Armii Krajowej. W 1945 r. majątek przejęty został przez Skarb Państwa. Działki otrzymali bezrolni i małorolni z Dolecka i pobliskiego Orłowa. Park założono początkiem XX w.

Park stanowił część zespołu dworskiego. Pierwotnie park w Dolecku był średniej wielkości założeniem ozdobno – użytkowym o charakterze krajobrazowym. Główny wjazd do parku mieścił się od strony północnej, prawdopodobnie w miejscu obecnego.

Park posiadał powierzchnie około 1,5 ha.

Obecnie na terenie parku pozostało kilka egzemplarzy starodrzewu różnej wielkości. Reliktowo zachowany drzewostan dokumentuje istnienie w przeszłości parku stanowiącego otoczenie dworu.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania parku zły. Teren parku zaniedbany. Wymagane prace pielęgnacyjne związane z uporządkowaniem roślinności.

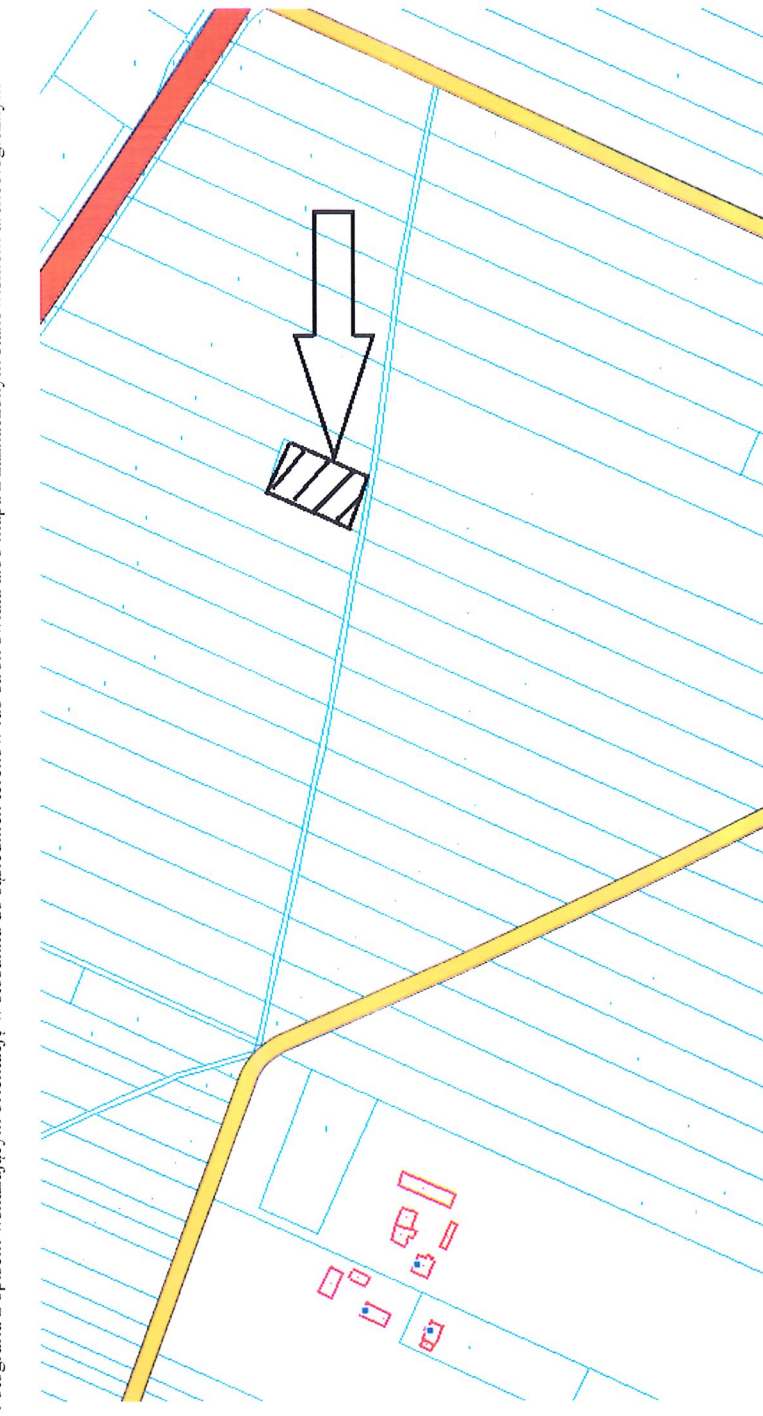
Fragment parku w pobliżu dworu

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewiązanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>FRANCISZKANY</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>CMENTARZ EWANGELICKO – AUGSBURSKI</p>		<p>2. Czas powstania</p> <p>1821 r.</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> <p>Mapa przedstawiające granice cmentarza na terenie miejscowości Franciszkanie</p>			
<p>4. Adres</p> <p>Obręb Franciszkanie Działka ewid. nr 49 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>			

8. Historia, opis i wartości

Cmentarz znajduje się około 200 m od drogi łączącej wieś Franciszkań z drogą Skierniewice – Rawa Mazowiecka.

Cmentarz w miejscowości Franciszkań powstał na mocy kontraktu osadniczego zawartego pomiędzy Adamem Trzczańskim, ówczesnym dziedzicem dóbr Trzcianna a osadnikami lokującymi nową wieś Franciszkań. Na cmentarzu spoczywają obywatele polscy o różnorodnej narodowości i wyznaniowości. Do 1945 r. na cmentarzu chowani byli okoliczni mieszkańcy. Cmentarz dzielił się na 3 części – po prawej stronie chowani byli luteranie, po lewej baptyści natomiast za krzyżem samobójcy. Właścicielem cmentarza jest gmina ewangelicko – augsburska, której parafia mieści się w Rawie Mazowieckiej.

Cmentarz dokumentuje różnicowanie wyznaniowe na terenie wsi.

Powierzchnia cmentarza to około 0,12 ha.

Na terenie cmentarza brak ogrodzenia. Układ cmentarza prostopadły, zatarty. Odnaleźć można pojedyncze nagrobki, często porośnięte roślinnością.

Widok na tablice informacyjną na terenie cmentarza.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania cmentarza dobry. W 2019 r. teren cmentarza został uporządkowany przez mieszkańców wsi. Dokonano nowych nasadzeń. Obecnie na terenie cmentarza znajdują się białe drewniane krzyże dokumentujące miejsca pochówków. Wymagane prowadzenie bieżących prac porządkowych i pielęgnacyjnych roślinności.

Widok na fragment cmentarza

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość
1. Nazwa	BUDYNEK MIESZKALNY	FRANCISZKANY	
2. Czas powstania	Ok. 1900	4. Adres	Obręb Franciszkania Franciszkania 12 Działka ewid. nr 123 96-115 Nowy Kawęczyn
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym		5. Przynależność administracyjna	województwo łódzkie powiat skierniewicki gmina Nowy Kawęczyn
		6. Formy ochrony	Brak aktualnego mpzp

Widok od strony południowo – wschodniej

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony około 1900 roku.

Na tle wsi Franciszkański dom wyróżnia się zachowaną historyczną formą bryły oraz zachowanym częściowo oryginalnym materiałem budowlanym. Obiekt stanowi przykład lokalnej, drewnianej architektury wiejskiej.

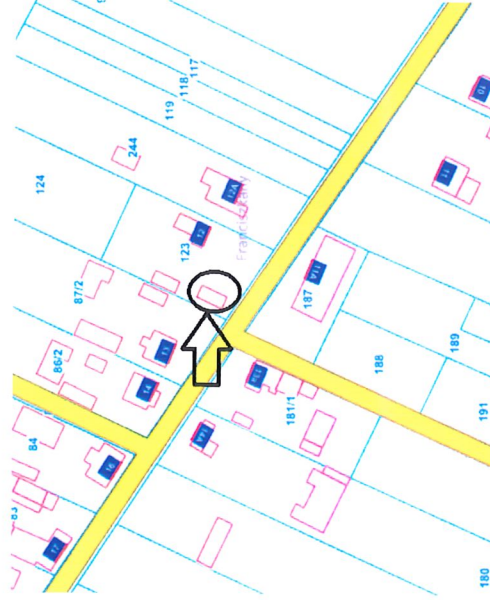
Budynek drewniany konstrukcji zrębowej. Obiekt na planie prostokąta, parterowy z poddaszem, z dachem dwuspadowym, kryty eternitem. Fasada trójosiowa, niesymetryczna, z dwoma prostokątnymi otworami okiennymi oraz w trzeciej osi z otworem drzwiowym. Drzwi drewniane, jednoskrzydłowe, historyczne. Okna historyczne, drewniane, skrzynkowe, dwudzielne, dzielone szprosami.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny:

- ubytki w pokryciu dachowym,
- azbestowe pokrycie dachowe,
- uszkodzony komin,
- zły stan okien.

Sugerowana wymiana pokrycia dachowego, naprawa komina, impregnacja drewnianych elementów obiektu.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*
*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

**ŁÓDŹSKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW**

Aleksandra Stepien

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>NOWY DWÓR</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>ZALOŻENIE DWORSKIE</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>I ćw. XX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
<p>4. Adres</p> <p>Obręb PGR Nowy Dwór 96-115 Nowy Kawęczyn</p>		<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>	
<p>6. Formy ochrony</p>		<p>Uchwała nr XXVII/142/2017 Rady Gminy w Nowym Kawęczynie z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Nowy Kawęczyn obejmującego obszar we wsi Nowy Dwór Parcela</p>	

8. Historia, opis i wartości

Założenie dworskie w Nowym Dworze powstało w I ćw. XX w. na terenach prywatnych rodziny Okęckich. Pierwszym i jedynym właścicielem majątku w Nowym Dworze do 1939 r. był Stefan Okęcki.

Okazały dwór wybudowano w bardzo niekorzystnym miejscu wilgotnym i pełnym owadów. Mieszkanie we dworze stało się dla właściciela bardzo uciążliwe. Walka z przyrodą okazała się nie do wygrania i dziedzic Okęcki zmuszony został do wybudowania zastępczego budynku mieszkalnego w obrębie prostokąta utworzonego przez zabudowania gospodarskie (w ciągu wschodnim).

Podczas wojny założenie nie uległo zniszczeniu, opuszczone po wojnie przez właściciela przeszło na własność prywatną Urzędu Gminy w Nowym Kawęczynie, ziemię rozparcelowano, dwór zamieszkiwały osoby prywatne pracujące w państwowym gospodarstwie rolnym utworzonym na bazie gospodarzej dworu.

Budynki gospodarcze uległy w większości gruntownej przebudowie.

Założenie usytuowane jest na terenie falistym. W części wschodniej założenia przepływa rzeka Rawka. Do dworu, za główną bramą wjazdową w dziedzińcu stała aleja lipowa. Dwór, budynki przydworskie i budynki mieszkalne dla służby zgrupowane zostały w południowo – zachodniej części założenia, połączone alejkami w otoczeniu parkowym. Budynki gospodarcze zgrupowano na obwodzie prostokąta w północno – wschodniej części założenia.

Założenie posiada wartość historyczną jako dawne założenie dworskie – parkowe oraz wartość zabytkową związaną z zachowanym układem obiektów, w tym odnowionego dworu z początków XX w.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania założenia dostateczny (park, budynki gospodarcze) oraz dobry (dwór). Historyczny układ założenia dworskiego czytelny.

Dla poszczególnych obiektów założenia dworskiego zostały założone odrębne karty zabytków nieruchomych.

Na terenie założenia znajdują się także obiekty współczesne (m.in. budynek szkoły, budynki gospodarcze).

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>NOWY DWÓR</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>DWÓR W ZAŁOŻENIU DWORSKIM</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>I ćw. XX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
 <p>Widok od strony zachodniej</p>		<p>4. Adres</p> <p>Obręb PGR Nowy Dwór Nowy Dwór 61 Działka ewid. nr 1/14 96-115 Nowy Kawęczyn</p>	<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>
<p>6. Formy ochrony</p> <p>Wpis do rejestru zabytków nr 550/A z 25.03.1981 r. Uchwała nr XXVII/142/2017 Rady Gminy w Nowym Kawęczynie z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Nowy Kawęczyn obejmującego obszar we wsi Nowy Dwór Parcela</p>			

8. Historia, opis i wartości

Dwór usytuowany jest na skraju drogi powiatowej relacji Stara Rawa – Nowy Dwór – Raducz, na południowo – zachodnim skraju założenia dworskiego.

Obiekt wyróżnia się wartościami architektonicznymi (styl dworski) oraz historycznymi. Budynek dworu świadczy o tym, iż na terenie wsi Nowy Dwór funkcjonował folwark. Dwór stanowił wiejską siedzibę uprzywilejowanej warstwy społecznej, związanej głównie z prowadzeniem gospodarstwa i życiem na wsi.

Okazały dwór wybudowano w I ćw. XX w. w bardzo niekorzystnym miejscu wilgotnym i pełnym owadów. Mieszkanie we dworze stało się dla właściciela bardzo uciążliwe. Walka z przyrodą okazała się nie do wygrania i dziedzie Okęcki zmuszony został do wybudowania zastępczego budynku mieszkalnego w obrębie prostokąta utworzonego przez zabudowania gospodarskie (w ciągu wschodnim).

Podczas wojny założenie nie uległo zniszczeniu, opuszczone po wojnie przez właściciela przeszło na własność prywatną Urzędu Gminy w Nowym Kawęczynie, ziemię rozparcelowano, dwór zamieszkiwały osoby prywatne pracujące w państwowym gospodarstwie rolnym utworzonym na bazie gospodarzej dworu.

Dwór wzniesiony na planie prostokąta z centralną sienią.

Obiekt murowany z cegły, tynkowany.

Budynek parterowy z mieszkalnym poddaszem, kryty wysokim dachem mansardowym o połaciach przepartych dodatkowo szeregiem facjatek.

Od zachodu ryzalit kryty dachem czterospadowym. Od południa prostokątna dobudówka.

Fasada skierowana ku zachodowi, siedmioosiowa, na narożach opięta szkarpami. Na trzeciej osi balkon wsparty na parze filarów o formach masywnych kolumn. Ryzalit centralny flankowany dwoma odrębnie zadaszonymi ośmiobocznymi wieżyczkami. Stolarstwo tworzą historyczna, drewniana.

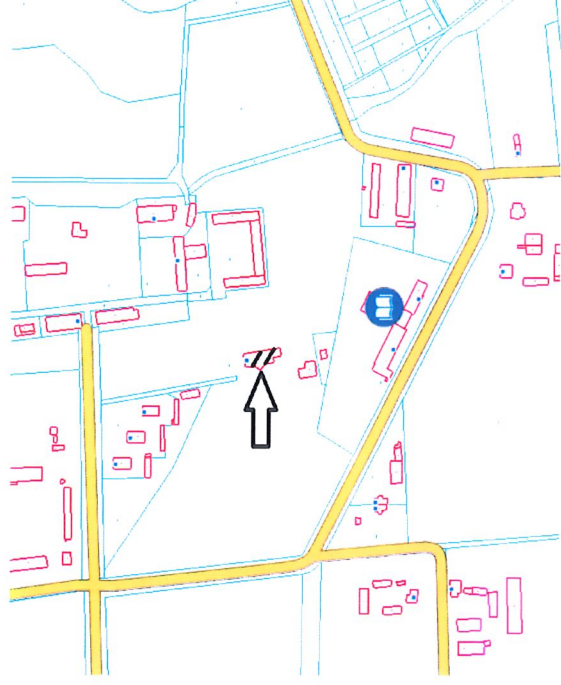
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry.

W ostatnich latach przeprowadzono prace remontowe dworu.

Postulaty konserwatorskie:

- zachowanie istniejącej formy budynku, podziałów na elewacji.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>NOWY DWÓR</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>DAWNA PRALNIA W ZAŁOŻENIU DWORSKIM</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>I poł. XX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> 	
<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb PGR Nowy Dwór Działka ewid. nr 1/14 96-115 Nowy Kawęczyn</p>		

Widok od strony północnej

8. Historia, opis i wartości

Usytuowany na południowo – zachodnim skraju założenia dworskiego, w odległości około 30 m na południowy zachód od budynku dworu.

Obiekt zachował historyczną formę bryły oraz częściowo oryginalny materiał budowlany. Posiada wartości historyczne jako element założenia dworskiego.

Budynek powstał w I poł. XX w.

Budynek wzniesiony na planie litery L.

Obiekt murowany, tynkowany, przykryty dachem dwuspadowym. Pokrycie dachowe z gontu bitumicznego.

Obiekt parterowy z użytkowanym poddaszem.

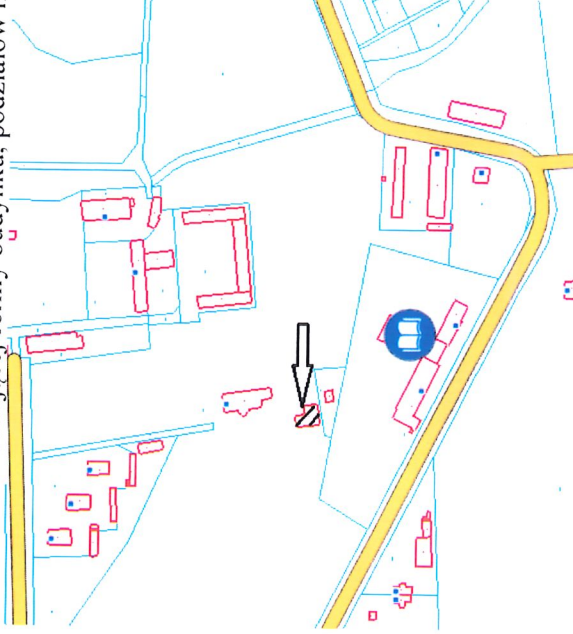
Drzwi wejściowe drewniane, w oknach drewniane okiennice. Stolarka okienna wtórna.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry. W ostatnich latach przeprowadzone kompleksowe prace remontowe obiektu.

Postulaty konserwatorskie:

- zachowanie istniejącej formy budynku, podziałów na elewacji.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>NOWY DWÓR</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK GOSPODARCZY W ZAŁOŻENIU DWORSKIM</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>I poł. XX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
			
<p>6. Formy ochrony</p> <p>Wpis do rejestru zabytków nr 550/A z 25.03.1981 r. Uchwała nr XXVIII/142/2017 Rady Gminy w Nowym Kawęczynie z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Nowy Kawęczyn obejmującego obszar we wsi Nowy Dwór Parcela</p>			
<p>4. Adres</p> <p>Obręb PGR Nowy Dwór Działka ewid. nr 1/23 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>			

Widok od strony północno – wschodniej

8. Historia, opis i wartości

Obiekt usytuowany jest na północno – wschodnim skraju założenia, oddalony o około 250 m na północny – wschód od budynku dworu.

Budynek powstał w I poł. XX w.

Obiekt zachował historyczną formę bryły. Budynek posiada wartości historyczne jako element założenia dworskiego.

Obiekt wzniesiony na planie prostokąta, mурowany, tynkowany.

Budynek gospodarczy parterowy, kryty dachem dwuspadowym. Pokrycie dachowe z eternitu.

Obiekt jednopomieszczeniowy.

Elewacja zachodnia dziesięcioosiowa, rozczłonkowana szeregiem lizen, z prostokątnymi otworami okiennymi oraz dużymi prostokątnymi drzwiami wejściowymi w piątej i szóstej osi.

Elewacja południowa dwuosiowa z dużymi prostokątnymi otworami okiennymi. Stolarka okienna wtórna.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny. Widoczne ubytki w tynku, głównie w przyziemiu budynku.

Niezbędna wymiana azbestowego pokrycia dachowego.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>NOWY DWÓR</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>KURNIK W ZAŁOŻENIU DWORSKIM</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>I poł. XX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
		<p>4. Adres</p> <p>Obręb PGR Nowy Dwór Działka ewid. nr 1/3 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Wpis do rejestru zabytków nr 550/A z 25.03.1981 r. Uchwała nr XXVII/142/2017 Rady Gminy w Nowym Kawęczynie z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Nowy Kawęczyn obejmującego obszar we wsi Nowy Dwór Parcela</p>	

Widok od strony północno – wschodniej

8. Historia, opis i wartości

Kurnik usytuowany jest na północno – wschodnim skraju założenia dworskiego, w południowej części zabudowań gospodarczych oddalony około 250 m na północny wschód od budynku dworu.

Budynek pochodzi z I poł. XX w.

Obiekt zachował historyczną formę bryły. Budynek posiada wartości historyczne jako element założenia dworskiego.

Kurnik wzniesiony na planie wydłużonego prostokąta, wewnątrz złożone z trzech analogicznie ukształtowanych pomieszczeń na rzucie prostokąta. Obiekt murowany z cegły. Dach pulpitowy, pokryty papą. Budynek parterowy.

Elewacja wejściowa sześciosienna, zwieńczona gzymsem koronującym, utworzonym poprzez zamurowanie w murze szeregu cegieł ustawionych na sztorc.

Otwory okienne prostokątne. Nad otworami okiennymi oraz drzwiowymi dekoracyjne łuki odcinkowe.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu zły. Widoczne liczne ubytki w tynku, zawilgocenia. Brak stolarki okiennej.

Postulaty konserwatorskie:

- konserwacja elewacji,
- renowacja stolarki okiennej wraz z oszkleniem.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

Handwritten signature in blue ink.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewiązanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>NOWY DWÓR</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK SŁUŻBY W ZAŁOŻENIU DWORSKIM (OB. BUDYNEK MIESZKALNY)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>I poł. XX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
		<p>4. Adres</p> <p>Obręb PGR Nowy Dwór Działka ewid. nr 1/2 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Wpis do rejestru zabytków nr 550/A z 25.03.1981 r. Uchwała nr XXVII/142/2017 Rady Gminy w Nowym Kawęczynie z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Nowy Kawęczyn obejmującego obszar we wsi Nowy Dwór Parcela</p>	

Widok od strony północno – zachodniej

8. Historia, opis i wartości

Usytuowany na południowo – wschodnim skaju założenia dworsko – parkowego.

Budynek powstał w I poł. XX w.

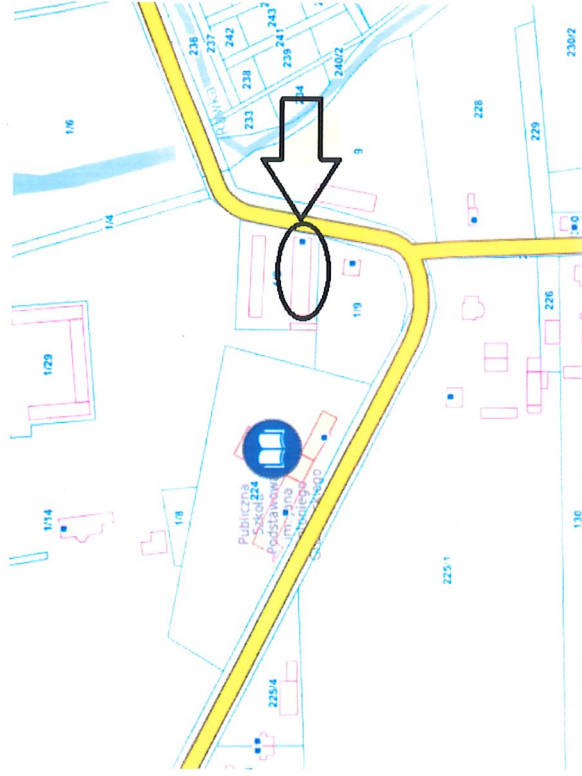
Obiekt zachował się w zakresie częściowo oryginalnego materiału budowlanego. Budynek posiada wartości historyczne jako element założenia dworskiego.

Budynek parterowy z użytkowym poddaszem, kryty dachem dwuspadowym. Pokrycie dachowe z blachy. Wzniesiony na planie wydłużonego prostokąta. Budynek dzieli się na sześć segmentów, z których każdy posiada osobne wejście. Fasada osiemnastoosiowa. Każdy z sześciu otworów wejściowych frankowany jest parą prostokątnych okien. Brak historycznej stolarki okiennej.

Po obu stronach elewacji północnej nad trzecim oknem licząc od skraju fasady dwie odrębnie zadaszone facjaty. W połaci dachowej od strony południowej oraz północnej lukarny. Na elewacji widoczny gzyms oddzielający parter od poddasza.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny. Sugerowane odnowienie elewacji.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*
*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>NOWY DWÓR</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>SPICHLERZ W ZAŁOŻENIU DWORSKIM</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>I poł. XX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
			
<p>Widok od strony wschodniej i południowo – wschodniej</p>		<p>4. Adres</p> <p>Obręb PGR Nowy Dwór Działka ewid. nr 1/18 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Uchwała nr XXVII/142/2017 Rady Gminy w Nowym Kawęczynie z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Nowy Kawęczyn obejmującego obszar we wsi Nowy Dwór Parcela</p>	

8. Historia, opis i wartości

Budynek pochodzi z I poł. XX w.

Obiekt zachował historyczną formę bryły. Budynek posiada wartości historyczne jako element założenia dworskiego.

Spichlerz wzniesiony na planie wydłużonego prostokąta.

Obiekt murowany z cegły. Budynek podpiwniczony, dwukondygnacyjny, wydłużony ścianą kolankową, pierwotnie kryty dachem dwuspadowym. Budynek tynkowany.

Otwory okienne prostokątne. Zachowana drewniana stolarka drzwiowa.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu zły. Brak pokrycia dachowego.

Brak większości stolarki okiennej.

Postulaty konserwatorskie:

- zamknięcie obiektu poprzez renowację pokrycia dachowego,
- renowacja stolarki okiennej wraz z oszkleniem.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

**ŁÓDŹKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW**

Aleksandra Stępień

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>NOWY DWÓR</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>PIWNICZKA MUROWANA W ZAŁOŻENIU DWORSKIM</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>I poł. XX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
		<p>4. Adres</p> <p>Obręb PGR Nowy Dwór Działka ewid. nr 1/2 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Uchwała nr XXVII/142/2017 Rady Gminy w Nowym Kawęczynie z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Nowy Kawęczyn obejmującego obszar we wsi Nowy Dwór Parcela</p>	

Widok od strony północnej

8. Historia, opis i wartości

Usytuowany na południowo – wschodnim skaju założenia dworsko – parkowego nieopodal budynku dla służby.

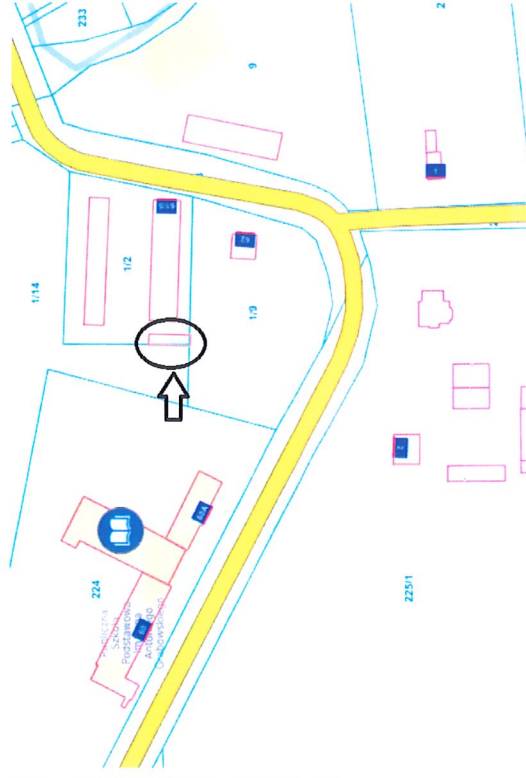
Budynek wybudowano w I poł. XX w.

Obiekt zachował się w zakresie częściowo oryginalnego materiału budowlanego. Posiada wartości historyczne jako element założenia dworskiego.

Budynek na planie prostokąta. Murowany z cegły, nietynkowany, kryty dachem pulpitowym. Budynek jednopomieszczeniowy. Elewacja frontowa sześciosienna z otworami drzwiowymi. Częściowo zachowana historyczna drewniana stolarka drzwiowa.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny. Zaleca się uporządkowanie pokrycia dachowego oraz ujednolicenie otworów drzwiowych.

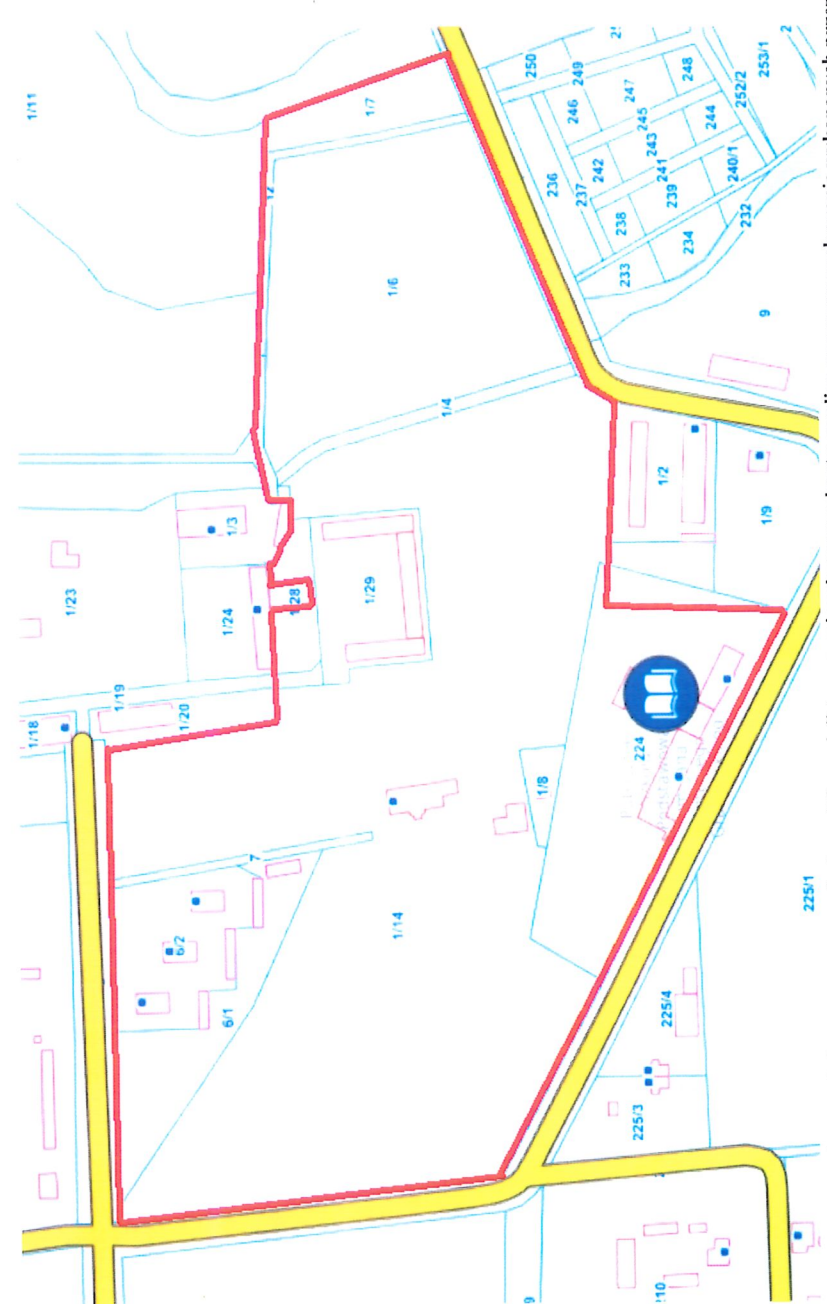

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>NOWY DWÓR</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>PARK PRZYDWORSKI W ZAŁOŻENIU DWORSKIM</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>XIX w., przebudowany w 1926 r.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Nowy Dwór Parcela Działka ewid. nr 6/1, 6/2, 1/14, 1/8, 224, 1/29, 1/4, 1/6, 1/7, 12 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>		<p>6. Formy ochrony</p> <p>Wpis do rejestru zabytków nr 571 / A z 20.06.1981 r.</p> <p>Uchwała nr XXVII/142/2017 Rady Gminy w Nowym Kawęczynie z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Nowy Kawęczyn obejmującego obszar we wsi Nowy Dwór Parcela</p>	
<p>Oznaczony na mapie teren kolorem czerwonym jest wynikiem wizji terenowej wykonawcy karty, analizy wyznaczonych granic wykonanych przez Narodowy Instytut Dziedzictwa oraz analizy materiałów źródłowych.</p>			

8. Historia, opis i wartości

Park założony został około 1820 r. W 1924 r. Stefan Celikowski opracował projekt nowego parku. Park przebudowano w stylu angielskim.

Park wyróżnia się wartościami historycznymi jako element dawnego założenia dworskiego oraz wartościami krajobrazowymi jako skupisko zieleni z zabytkowym starodrzewem.

Teren parku jest bardzo urozmaicony wgłębieniami i wypukłościami terenu starorzeczami oraz rowami. Dwór stoi w środku dawnego parku. Całą zachodnią i południową – zachodnią część parku zajmuje boisko sportowe i skupina go otaczająca. Tą część parku projektował S. Celichowski. Drzewa rosnące w tej części to: świerki, lipy, brzozy i klony.

Na południe od dworu rośnie dość duża skupina złożona głównie z klonu srebrzystego.

Skupina leżąca w północnej części obecnego założenia oddzielała budynki gospodarze od parku otaczającego dwór. Jest to wielogatunkowy starodrzew, rosnący nad brzegiem szerokiego i głębokiego rowu.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny.

Wymagane prace pielęgnacyjne związane z pielęgnacją roślinności, likwidacją samosiewów.

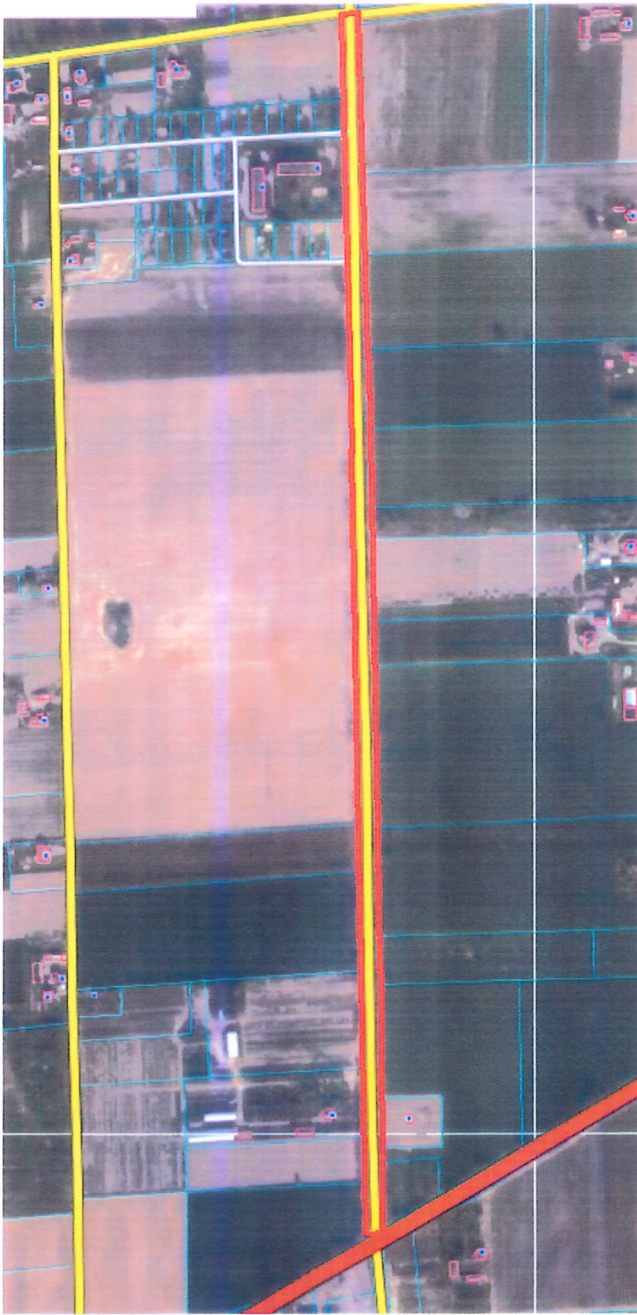
Widok na fragment parku

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>NOWY DWÓR</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>ALEJA LIPOWA</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>2. ćw. XIX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Nowy Dwór Parcela od drogi Rawa Maz.- Skierniewice do wsi Nowy Dwór Działka ewid. nr 196 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>		<p>6. Formy ochrony</p> <p>Wpis do rejestru zabytków nr 538 / A z 05.05.1980 r.</p> <p>Uchwała nr XXVII/142/2017 Rady Gminy w Nowym Kawęczynie z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Nowy Kawęczyn obejmującego obszar we wsi Nowy Dwór Parcela</p>	
		<p>Mapa z zaznaczeniem przebiegu granic alei lipowej (kolorem czerwonym)</p>	

8. Historia, opis i wartości

Na podstawie istniejącego drzewostanu wiek alei ustalono na 2. ćw. XIX w.

Ogólna długość alei w Nowym Dworze wynosi 1250 m, w tym długość zwartego zadrzewienia pięciu odcinków wynosi około 700 m.

Aleja utworzona jest w przeważającej części z lipy drobnolistnej. Oprócz tego gatunku stwierdzono także sporadycznie lipę szerokolistną i pojedynczo dużo młodsze wiekowo, jesiony wyniosłe oraz brzozę brodawkowatą.

Aleja ma duże znaczenie ze względu na wartości historyczne. Wiek lip szacuje się na ponad 150 lat. Aleja posiada wartości krajobrazowe. Stary drzewostan lipowy wśród pól uprawnych wyraźnie maluje się w równinnym krajobrazie.

Widok na aleję lipową

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania alei doby. Zalecane są prace pielęgnacyjne oraz prace polegające na uzupełnieniu braków w zadrzewieniu. Należy również usunąć posusz.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>RADUCZ</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>ZESPÓŁ KOSZAR CARSKICH</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>2 poł. XIX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Raducz Działka ewid. nr 345/1, 345/2 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> <div data-bbox="478 940 1380 1713" data-label="Image"> </div> <p>Mapa zespołu koszar carskich skala 1:2000</p>			

8. Historia, opis i wartości

Dokumenty podają, że już od czasów zaborów (XIX w.) w Raduczu znajdowały się koszary wojskowe oraz tereny ćwiczeń wojsk carskich. Po odzyskaniu niepodległości przez Polskę w 1918 roku teren przeszedł w użytkowanie Wojska Polskiego.

W okresie przedwojennym równa powierzchnia i brak zadrzewienia tych terenów umożliwiły lądowania samolotów wojskowych z lotniska w Nowym Mieście nad Pilicą, które kilkakrotnie przylatywały do Raducza na manewry. Poligon przed II wojną był bazą szkoleniową – poligonem artyleryjskim m.in. 26 Pułku Artylerii Lekkiej. W 1926 roku w okolicach Tomaszowa. Inowłódza i Raducza przeprowadzono ćwiczenia 7 Dywizji Piechoty z udziałem wszystkich rodzajów broni. Donosiła o tym łódzka gazeta „Rozwój” w wydaniu z 6 września 1926 roku w relacji pt. „Wielkie manewry 7-ej dywizji”. Oddziały częstochowskiej 7 Dywizji Piechoty przybyły na manewry z obozu ćwiczeń Barycz pod Końskimi. Nad Pilicą spotkały „nieprzyjaciela” pozorowanego przez kompanie strzeleckie 28 Pułku Strzelców Kaniowskich, a powracające z poligonu w Raduczu.

W okresie obu wojen światowych na poligonie w Raduczu stacjonowały oddziały Wehrmachtu. W 1939 r. w okolicy Raducza toczyły się walki, zwłaszcza o położoną ok. 4 km od osady drogę prowadzącą w kierunku Warszawy. W samym Raduczu toczyły się starcia Kresowej Brygady Kawalerii z Wehrmachtem m.in. o znajdujące się we wsi koszary.

Od 1965 do 1979 r. bazę mieszkalną dla wojska na poligonie Raducz stanowiły drewniane budynki, prawdopodobnie jeszcze z czasów zaboru rosyjskiego i wojskowe namioty. Warunki socjalno-bytowe żołnierzy były trudne. Brak było ogrzewania w budynkach, w których w każdym była zakwaterowana kompania żołnierzy. Stołówka żołnierska i kuchnie polowe mieściły się w namiotach, a drewniany barak służył jako latryna. Codzienna toaleta odbywała się na zewnątrz przy drewnianych korytach z płynącą z rur zimną wodą dostarczaną z wykopanej studni.

W skład zespołu koszar carskich wchodził budynek nr: 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 29.

Budynek numer 21 spłonął w latach 90-tych.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania zespołu dobry. Zachowana została pierwotna kompozycja zespołu.

Dla poszczególnych elementów zespołu założone osobne karty GEZ. Postulaty: zachowanie poszczególnych elementów zespołu koszar carskich w stanie niepoporszym.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*
*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

ŁÓDŹKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW
Aleksandra Stępień

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>RADUCZ</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK DAWNEGO ZESPOŁU KOSZAR CARSKICH (BUDYNEK NR 9 JEDNOSTKI WOJSKOWEJ)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>2 poł. XIX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Raducz Działka ewid. nr 345/1 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> <p>Widok od strony południowej</p>			<p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w 2 poł. XIX w. Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynika, iż obiekt został wzniesiony z przeznaczeniem na koszarę dla wojska carskiego.

Obiekt zachował historyczną formę bryły oraz częściowo oryginalny materiał budowlany.

Budynek wzniesiony na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, na murowanej podmurówce, drewniany, konstrukcji wieńcowej. Dach półszczytowy, kryty gontem. Pokrycie dachowe wtórne. Od strony wschodniej i zachodniej pary kolumn, które tworzą ganek i podcień. Kolumny ustawione na plintach, posiadają entanżis. Kolumny, schody zewnętrzne i podesty murowane. Drzwi wejściowe drewniane, jednoskrzydłowe, pełne. Okna skrzynkowe, drewniane, wtórne.

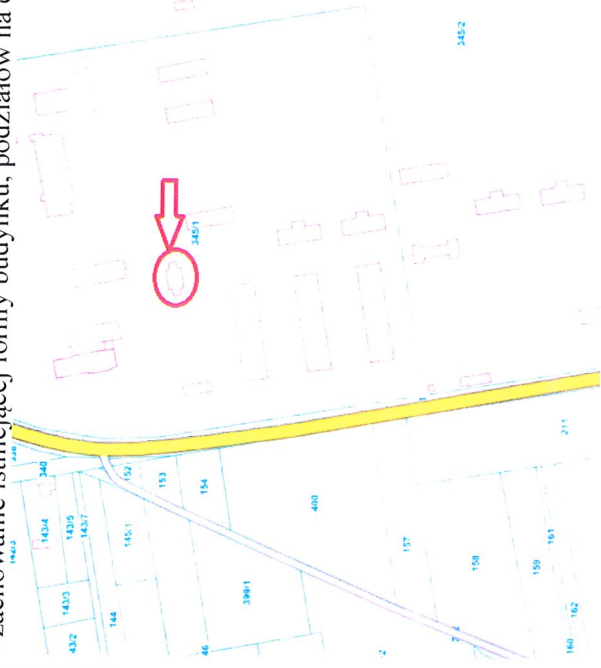
Mapa z zaznaczeniem obiektu na terenie jednostki wojskowej

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry.

Postulaty konserwatorskie:

- zachowanie istniejącej formy budynku, podziałów na elewacji.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*
*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>RADUCZ</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK DAWNEGO ZESPOŁU KOSZAR CARSKICH (BUDYNEK NR 10 JEDNOSTKI WOJSKOWEJ)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>2 poł. XIX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> 	
<p>4. Adres</p> <p>Obręb Raducz Działka ewid. nr 345/1 96-115 Nowy Kawęczyn</p>		<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>	
<p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>			

Widok od strony południowej

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w 2 poł. XIX w. Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynika, iż obiekt został wzniesiony z przeznaczeniem na koszarę dla wojska carskiego.

Obiekt zachował historyczną formę bryły oraz częściowo oryginalny materiał budowlany.

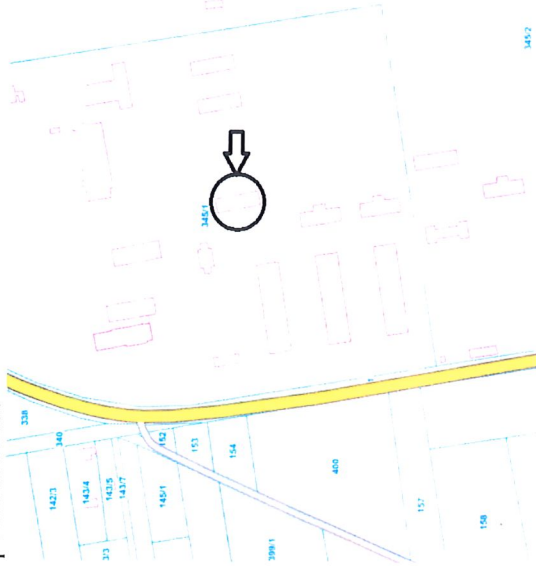
Budynek na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, na muruwanej podmurówce, drewniany, konstrukcji wieńcowej. Dach półszczytowy, kryty eternitem. Pokrycie dachowe wtórne Od strony północnej i południowej na przestrzał drzwi drewniane, dwuskrzydłowe, historyczne. Okna historyczne w drewnianych futrynach. Elewacje boczne ośmioosiowe.

Mapa z zaznaczeniem obiektu na terenie jednostki wojskowej

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny. Sugerowana wymiana azbestowego, nieszczelnego pokrycia dachowego, naprawa podmurówki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>RADUCZ</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK DAWNEGO ZESPOŁU KOSZAR CARSKICH (BUDYNEK NR 11 JEDNOSTKI WOJSKOWEJ)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>2 poł. XIX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Raducz Działka ewid. nr 345/1 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skiermiewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>		<p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>

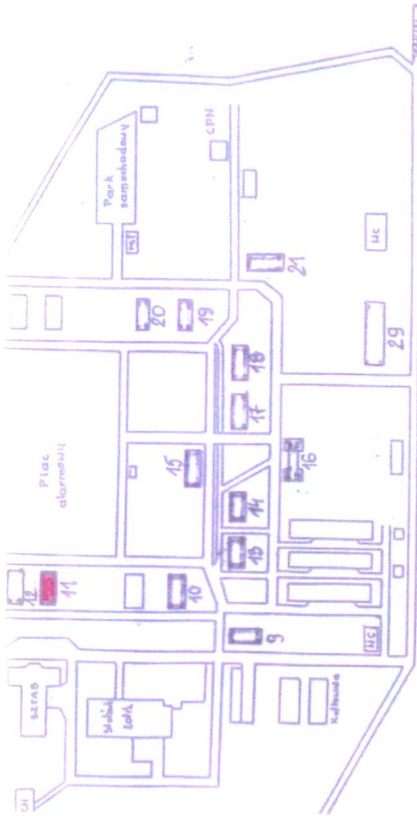
Widok od strony południowej

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w 2 poł. XIX w. Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynika, iż obiekt został wzniesiony z przeznaczeniem na koszarę dla wojska carskiego.

Obiekt zachował historyczną formę bryły oraz częściowo oryginalny materiał budowlany.

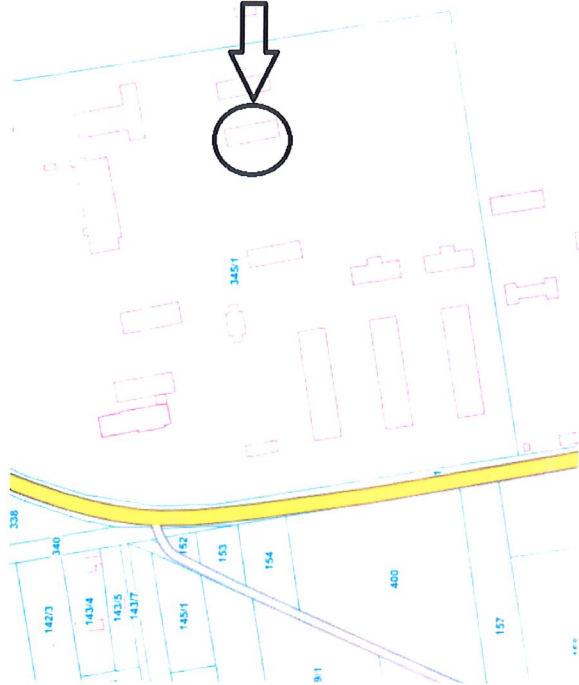
Budynek na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, na muruwanej podmurówce, drewniany, konstrukcji wieńcowej. Dach półszczytowy, kryty eternitem. Od strony północnej i południowej na przestrzał drzwi drewniane, dwuskrzydłowe. Okna historyczne w drewnianych futrynach. Elewacje boczne ośmioosiowe. Elewacja południowa z podcieniem wspartym na czterech kolumnach ustawionych na prostokątnych plintach z entanzis.

Mapa z zaznaczeniem obiektu na terenie jednostki wojskowej

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny. Sugerowana wymiana azbestowego, nieszczeelnego pokrycia dachowego, naprawa podmurówki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

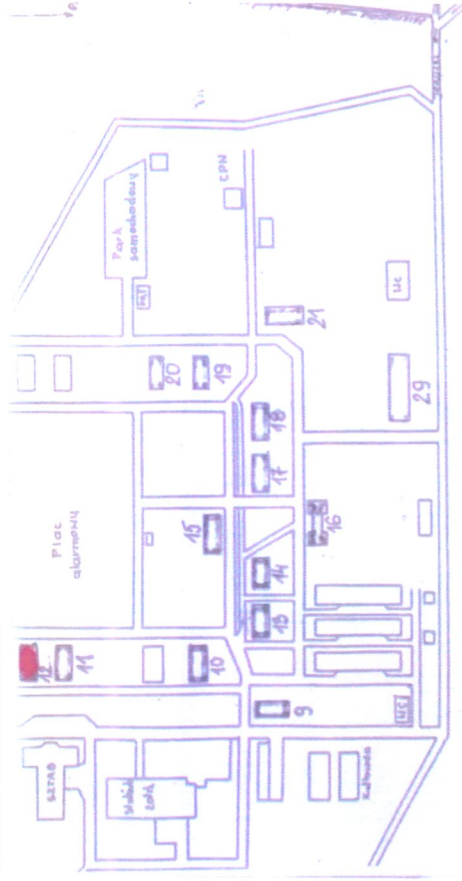
<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>RADUCZ</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK DAWNEGO ZESPOŁU KOSZAR CARSKICH (BUDYNEK NR 12 JEDNOSTKI WOJSKOWEJ)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>2 poł. XIX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Raducz Działka ewid. nr 345/1 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			
 <p>Widok od strony południowej</p>			

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w 2 poł. XIX w. Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynika, iż obiekt został wzniesiony z przeznaczeniem na koszarę dla wojska carskiego.

Obiekt zachował historyczną formę bryły oraz częściowo oryginalny materiał budowlany.

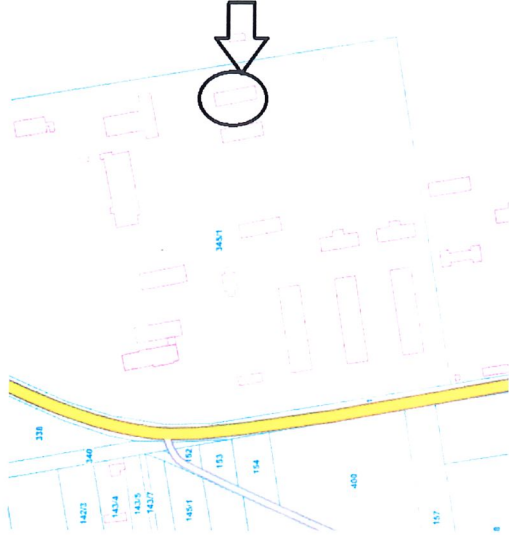
Budynek na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, na muruwanej podmurówce, drewniany, konstrukcji wieńcowej. Dach półszczytowy, kryty eternitem. Od strony północnej i południowej na przetrzał drzwi drewniane, dwuskrzydłowe. Okna historyczne w drewnianych futrynach. Elewacje boczne ośmioosiowe.

Mapa z zaznaczeniem obiektu na terenie jednostki wojskowej

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny. Sugerowana wymiana azbestowego, nieszczelnego pokrycia dachowego naprawa podmurówki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>RADUCZ</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK DAWNEGO ZESPOŁU KOSZAR CARSKICH (BUDYNEK NR 13 JEDNOSTKI WOJSKOWEJ)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>2 poł. XIX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
<p>4. Adres</p> <p>Obręb Raducz Działka ewid. nr 345/1 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynalężność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>			
			
<p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>			

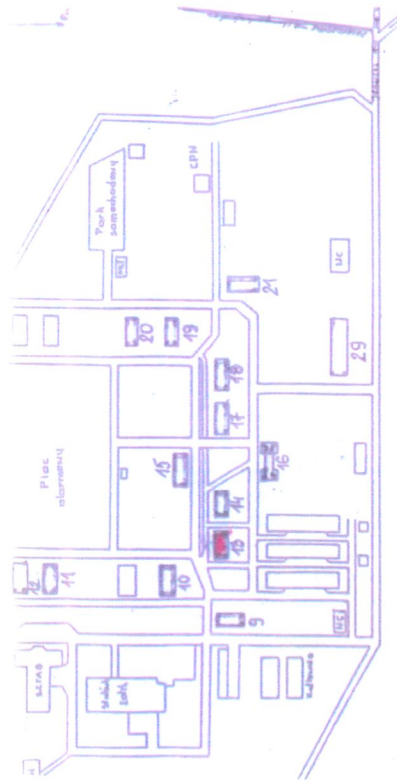
Widok od strony wschodniej

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w 2 poł. XIX w. Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynika, iż obiekt został wzniesiony z przeznaczeniem na koszary dla wojska carskiego.

Obiekt zachował historyczną formę bryły oraz częściowo oryginalny materiał budowlany.

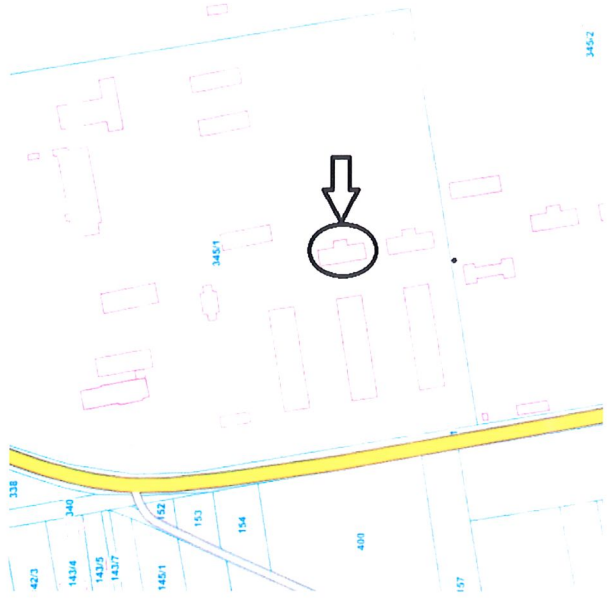
Budynek na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, na muruwanej podmurówce, drewniany, konstrukcji wieńcowej. Dach półszczytowy, kryty eternitem. Od strony wschodniej i zachodniej na przestrzał drzwi drewniane, dwuskrzydłowe. Od strony wschodniej usytuowany centralnie ryzalit – silnie wysunięty. Okna historyczne, drewniane. Fasada siedmioosiowa, symetryczna.

Mapa z zaznaczeniem obiektu na terenie jednostki wojskowej

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny. Sugerowana wymiana nieszczelnego, azbestowego pokrycia dachowego.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*
*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>RADUCZ</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK DAWNEGO ZESPOŁU KOSZAR CARSKICH (BUDYNEK NR 14 JEDNOSTKI WOJSKOWEJ)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>2 poł. XIX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
<p>4. Adres</p> <p>Obręb Raducz Działka ewid. nr 345/1 96-115 Nowy Kawęczyn</p>			
<p>5. Przynależność administracyjna</p>		<p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>	
<p>6. Formy ochrony</p>		<p>Brak aktualnego mpzp</p>	

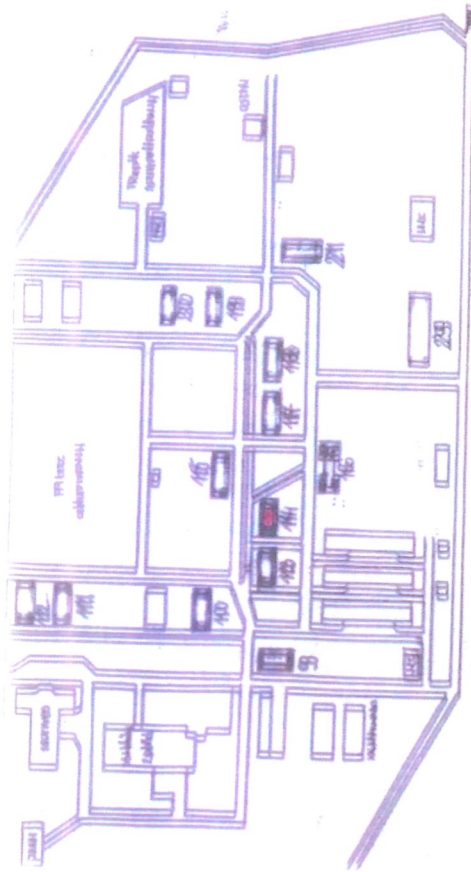
Widok od strony wschodniej

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w 2 poł. XIX w. Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynika, iż obiekt został wzniesiony z przeznaczeniem na koszary dla wojska carskiego.

Obiekt zachował historyczną formę bryły oraz częściowo oryginalny materiał budowlany.

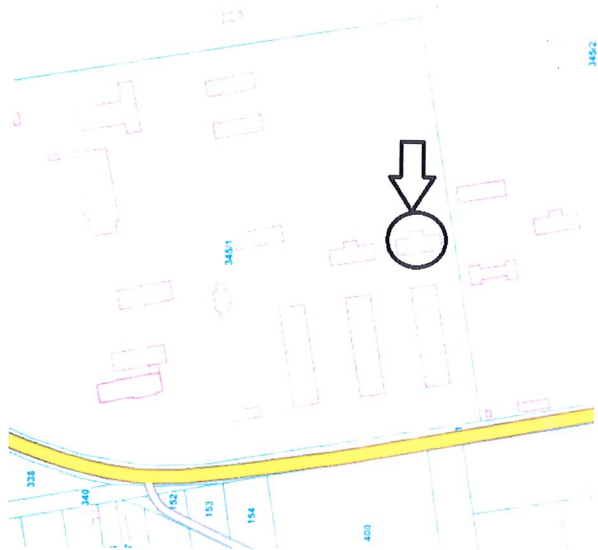
Budynek na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, na murowanej podmurówce, drewniany, konstrukcji wieńcowej. Dach półszczytowy kryty eternitem. Od strony wschodniej i zachodniej na przetrzał drzwi drewniane, dwuskrzydłowe. Od strony wschodniej usytuowany centralnie ryzalit z podcieniem wspartym na czterech kolumnach. Fasada siedmioosiowa, symetryczna. Okna historyczne, drewniane.

Mapa z zaznaczeniem obiektu na terenie jednostki wojskowej

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny. Sugerowana wymiana azbestowego pokrycia dachowego oraz naprawa komina.

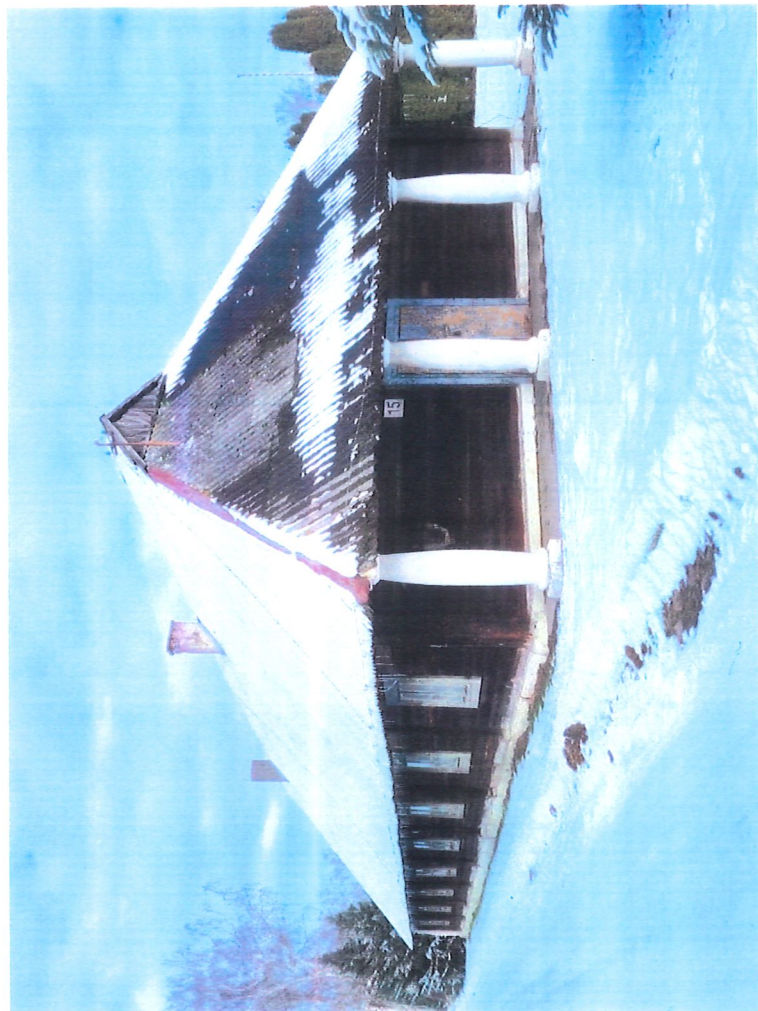

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*
*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewiązanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>RADUCZ</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK DAWNEGO ZESPOŁU KOSZAR CARSKICH (BUDYNEK NR 15 JEDNOSTKI WOJSKOWEJ)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>2 poł. XIX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
<p>4. Adres</p> <p>Obręb Raducz Działka ewid. nr 345/2 96-115 Nowy Kawęczyn</p>		<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>	<p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>

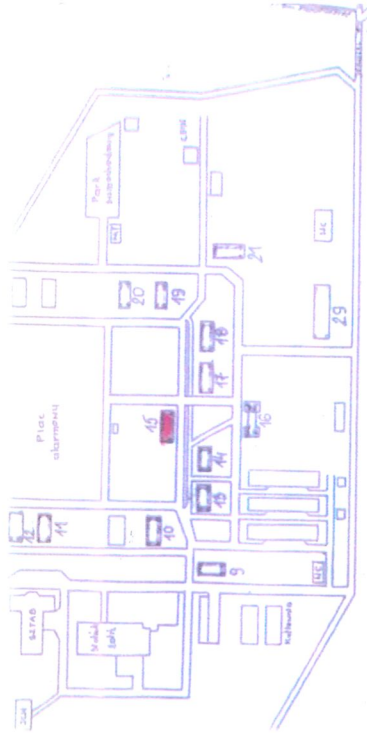
Widok od strony południowej

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w 2 poł. XIX w. Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynika, iż obiekt został wzniesiony z przeznaczeniem na koszarę dla wojska carskiego.

Obiekt zachował historyczną formę bryły oraz częściowo oryginalny materiał budowlany.

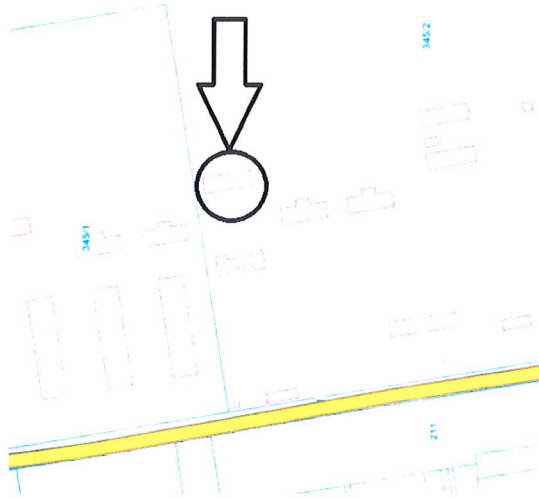
Budynek na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, na murowanej podmurówce, drewniany, konstrukcji wieńcowej i słupowej. Dach półszczytowy z podcieniem kolumnowym od strony północnej i południowej, kryty eternitem. Od strony północnej i południowej na przetrzał drzwi. Elewacja północna i południowa ośmioosiowa. Okna historyczne, drewniane.

Mapa z zaznaczeniem obiektu na terenie jednostki wojskowej

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny. Sugerowana wymiana nieszczelnego, azbestowego pokrycia dachowego oraz naprawa komina i podmurówki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>RADUCZ</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK DAWNEGO ZESPOŁU KOSZAR CARSKICH (BUDYNEK NR 16 JEDNOSTKI WOJSKOWEJ - KANTYNA)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>2 poł. XIX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Raducz Działka ewid. nr 345/2 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			

Widok od strony zachodniej

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w 2 poł. XIX w. Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynika, iż obiekt został wzniesiony z przeznaczeniem na koszary dla wojska carskiego.

Obiekt zachował historyczną formę bryły oraz częściowo oryginalny materiał budowlany.

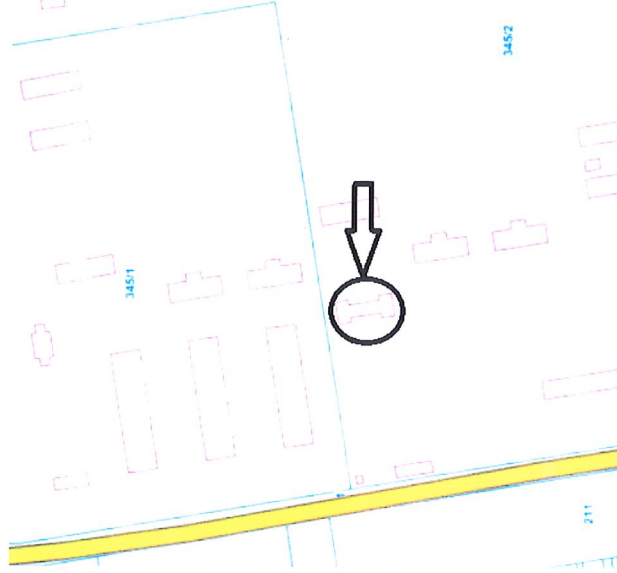
Budynek na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, na muruwanej podmurówce, drewniany, konstrukcji wieńcowej i słupowej. Dachy dwuspadowe, półszczytowe. Na dłuższych bokach ryzality w formie podcieni czterokolumnowych. Dach kryty eternitem. Od strony wschodniej i zachodniej na przestrzał drzwi. Elewacja frontowa siedmioosiowa. Okna historyczne, drewniane.

Mapa z zaznaczeniem obiektu na terenie jednostki wojskowej

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny. Sugerowana wymiana azbestowego pokrycia dachowego.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewiązanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>RADUCZ</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK DAWNEGO ZESPOŁU KOSZAR CARSKICH (BUDYNEK NR 17 JEDNOSTKI WOJSKOWEJ)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>2 poł. XIX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
<p>4. Adres</p> <p>Obręb Raducz Działka ewid. nr 345/2 96-115 Nowy Kawęczyn</p>			
<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>		<p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	

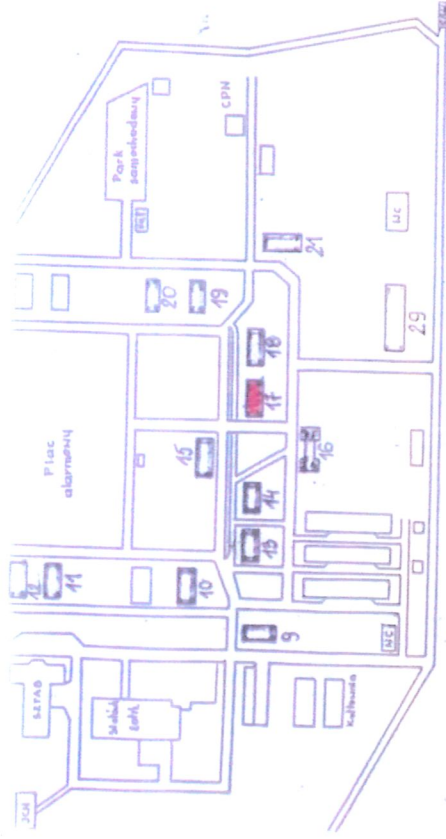
Widok od strony wschodniej

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w 2 poł. XIX w. Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynika, iż obiekt został wzniesiony z przeznaczeniem na koszarę dla wojska carskiego.

Obiekt zachował historyczną formę bryły oraz częściowo oryginalny materiał budowlany.

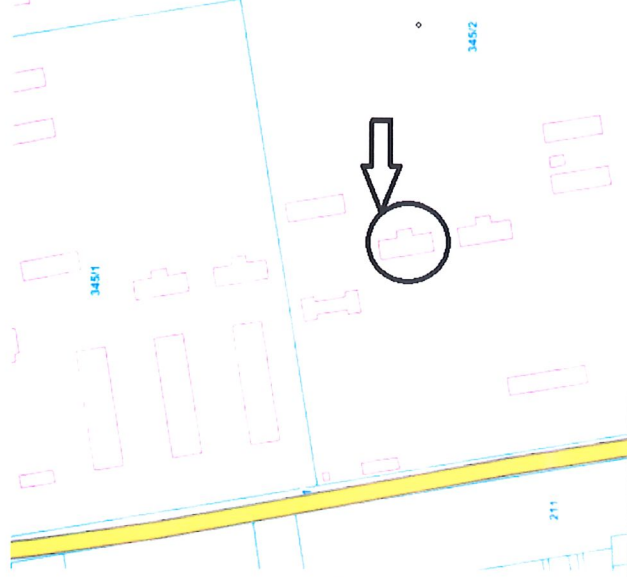
Budynek na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, na murowanej podmurówce, drewniany, konstrukcji wieńcowej i słupowej. Dach półszczytowy kryty eternitem. Od strony wschodniej ryzalit z podcieniem wspartym na czterech kolumnach. Od strony zachodniej i zachodniej na przetrzał drzwi dwuskrzydłowe. W połąci dachu para okien w formie wolic oczu na osi drugiej i szóstej. Elewacja frontowa siedmioosiowa z niesymetrycznie umieszczonym otworem drzwiowym. Okna historyczne w drewnianych futrynach, dwuskrzydłowe.

Mapa z zaznaczeniem obiektu na terenie jednostki wojskowej

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny. Sugerowana wymiana nieszczelnego, azbestowego pokrycia dachowego, naprawa podmurówki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*
*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>RADUCZ</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK DAWNEGO ZESPOŁU KOSZAR CARSKICH (BUDYNEK NR 18 JEDNOSTKI WOJSKOWEJ)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>2 poł. XIX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Raducz Działka ewid. nr 345/2 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			

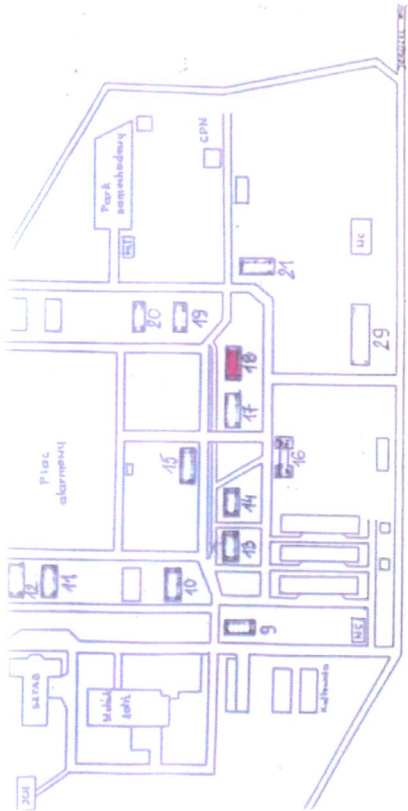
Widok od strony wschodniej

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w 2 poł. XIX w. Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynika, iż obiekt został wzniesiony z przeznaczeniem na koszarę dla wojska carskiego.

Obiekt zachował historyczną formę bryły oraz częściowo oryginalny materiał budowlany.

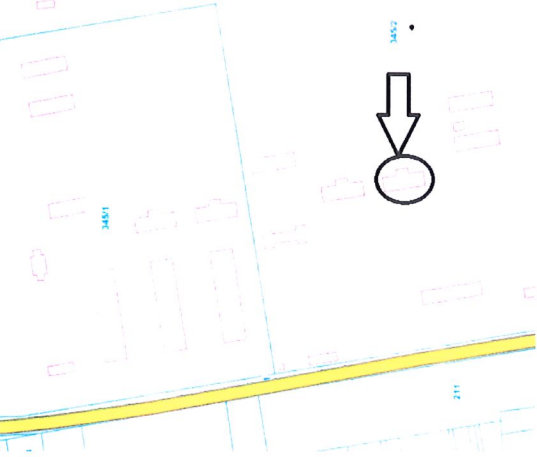
Budynek na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, na muruwanej podmurówce, drewniany, konstrukcji wieńcowej i słupowej. Dachy półszczytowe, kryte eternitem. Od strony wschodniej i zachodniej na przysrztał drzwi dwuskrzydłowe. Elewacja frontowa siedmioosiowa z symetrycznie umieszczonym otworem drzwiowym. Okna historyczne, drewniane w drewnianych futrynach, dwuskrzydłowe. Od strony wschodniej usytuowany centralnie ryzalit – silnie wysunięty. W połaci dachowej od strony zachodniej lukarny.

Mapa z zaznaczeniem obiektu na terenie jednostki wojskowej

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny. Sugerowana wymiana nieszczelnego, azbestowego pokrycia dachowego.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewiązanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

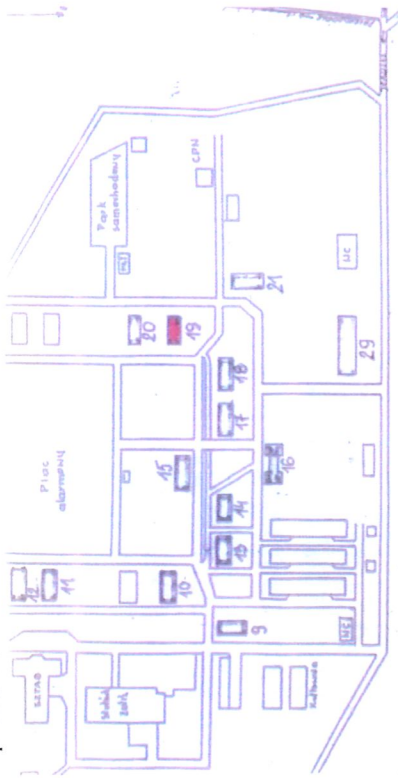
<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>RADUCZ</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK DAWNEGO ZESPOŁU KOSZAR CARSKICH (BUDYNEK NR 19 JEDNOSTKI WOJSKOWEJ)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>2 poł. XIX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Raducz Działka ewid. nr 345/2 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			
			
<p>Widok od strony południowej</p>			

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w 2 poł. XIX w. Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynika, iż obiekt został wzniesiony z przeznaczeniem na koszary dla wojska carskiego.

Obiekt zachował historyczną formę bryły oraz częściowo oryginalny materiał budowlany.

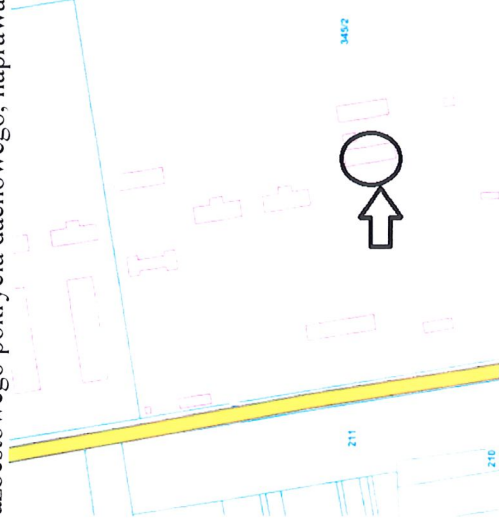
Budynek na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, na muruwanej podmurówce, drewniany, konstrukcji wieńcowej i słupowej. Dach półszczytowy, kryty eternitem. Od strony północnej i południowej na przestrzał drzwi dwuskrzydłowe. Elewacja boczna ośmioosiowa. Okna historyczne, drewniane w drewnianych futrynach, dwuskrzydłowe dzielone szprosami.

Mapa z zaznaczeniem obiektu na terenie jednostki wojskowej

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny. Sugerowana wymiana nieszczelnego, azbestowego pokrycia dachowego, naprawa kominów oraz podmurówki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

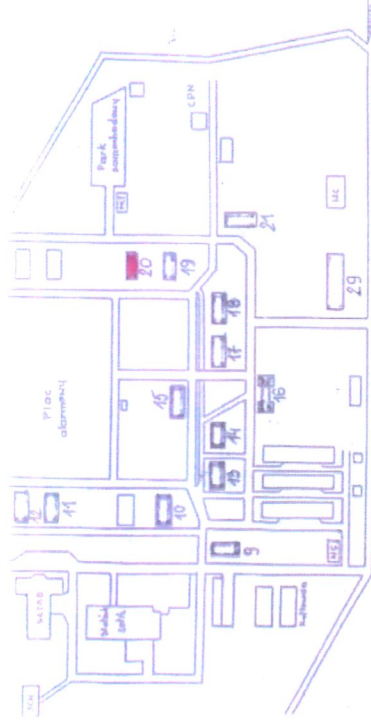
<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>RADUCZ</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK DAWNEGO ZESPOŁU KOSZAR CARSKICH (BUDYNEK NR 20 JEDNOSTKI WOJSKOWEJ)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>2 poł. XIX w.</p>		
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			
<div style="text-align: center;"> <p>Widok od strony południowej</p> </div>			
<p>4. Adres</p> <p>Obręb Raducz Działka ewid. nr 345/2 96-115 Nowy Kawęczyn</p>			
<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>			
<p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>			

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w 2 poł. XIX w. Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynika, iż obiekt został wzniesiony z przeznaczeniem na koszarę dla wojska carskiego.

Obiekt zachował historyczną formę bryły oraz częściowo oryginalny materiał budowlany.

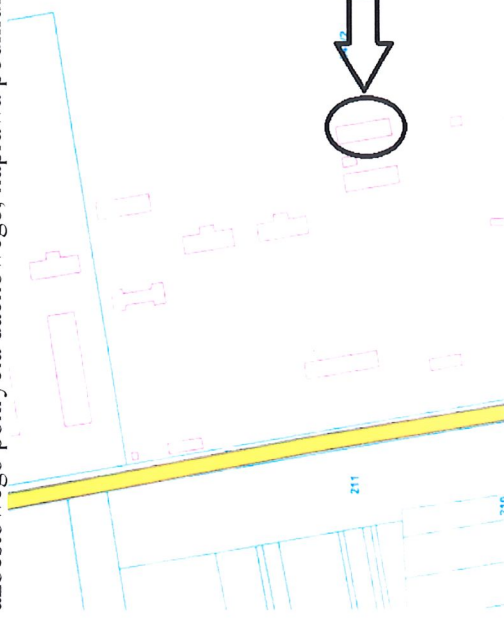
Budynek na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, na muruwanej podmurówce, drewniany, konstrukcji wieńcowej i słupowej. Dach półszczytowy z nieużytkowanym poddaszem, kryty eternitem. Od strony północnej i południowej na przetrzał drzwi dwuskrzydłowe. Elewacja boczna z podcieniem wspartym na czterech kolumnach ustawionych na prostokątnych plintach z entanzis Elewacje boczne ośmioosiowe. Stolarka okienna historyczna, drewniana.

Mapa z zaznaczeniem obiektu na terenie jednostki wojskowej

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny. Sugerowana wymiana nieszczelnego, azbestowego pokrycia dachowego, naprawa podmurówki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>RADUCZ</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK DAWNEGO ZESPOŁU KOSZAR CARSKICH (BUDYNEK NR 29 JEDNOSTKI WOJSKOWEJ - WARTOWNIA)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>2 poł. XIX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
			
<p>4. Adres</p> <p>Obręb Raducz Działka ewid. nr 345/2 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skiermiewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>			

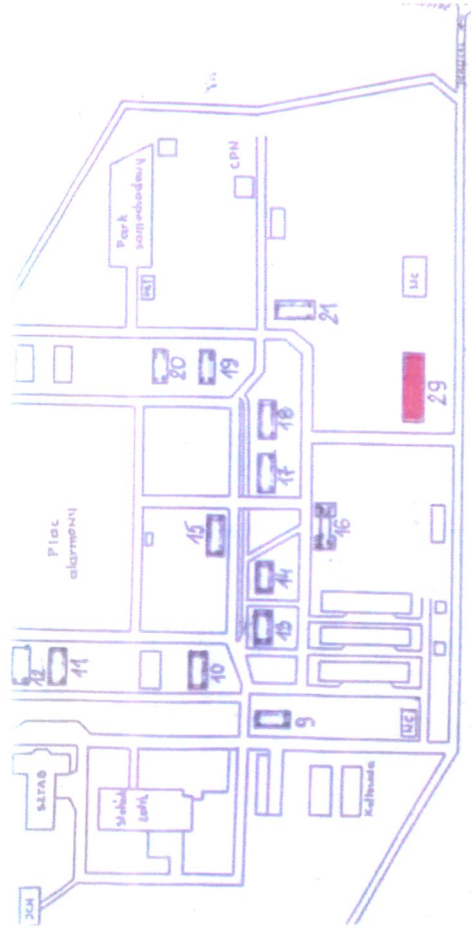
Widok od strony południowej i zachodniej

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w 2 poł. XIX w. Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynika, iż obiekt został wzniesiony z przeznaczeniem na koszary dla wojska carskiego.

Obiekt zachował historyczną formę bryły oraz częściowo oryginalny materiał budowlany.

Budynek na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, na murowanej podmurówce, drewniany, konstrukcji wieńcowej i słupowej. Dach półszczytowy, kryty gontem (pokrycie dachowe wtórne). Elewacje boczne dzięsiocioosiowe. Elewacja boczna otynkowana. Stolarzka okienna wtórna, drewniana.

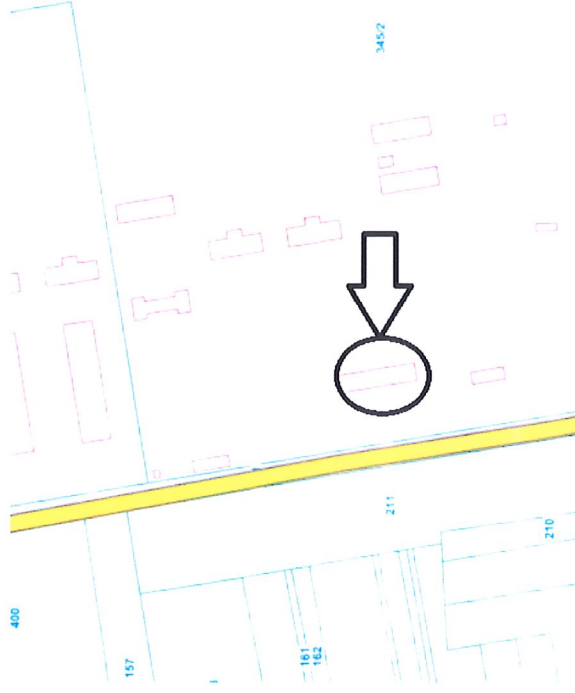
Mapa z zaznaczeniem obiektu na terenie jednostki wojskowej

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry.

Postulaty konserwatorskie:

- zachowanie istniejącej formy budynku, podziałów na elewacji.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*
*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>RZĘDKÓW</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK MIESZKALNY</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1919 r.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> 	
<p>4. Adres</p> <p>Obręb Rzędków Rzędków 9 Działka ewid. nr 106/1 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>		<p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	

Widok od strony południowo – wschodniej

8. Historia, opis i wartości

Budynek wybudowany w 1919 roku. Data powstania obiektu została umieszczona na elewacji zachodniej.

Na tle wsi Rzędków dom wyróżnia się zachowanym częściowo oryginalnym materiałem budowlanym. Obiekt stanowi przykład lokalnej, drewnianej architektury wiejskiej.

Budynek konstrukcji zrębowej, na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, z poddaszem nieużytkowym, na betonowej podmurówce, kryty dachem dwuspadowym. Dach kryty eternitem.

Elewacja frontowa, niesymetryczna, pięcioosiowa z dobudówką siedmioosiową. W trzeciej osi otwór drzwiowy. Drzwi dwuskrzydłowe, drewniane.

Częściowo zachowana oryginalna stolarka okienna.

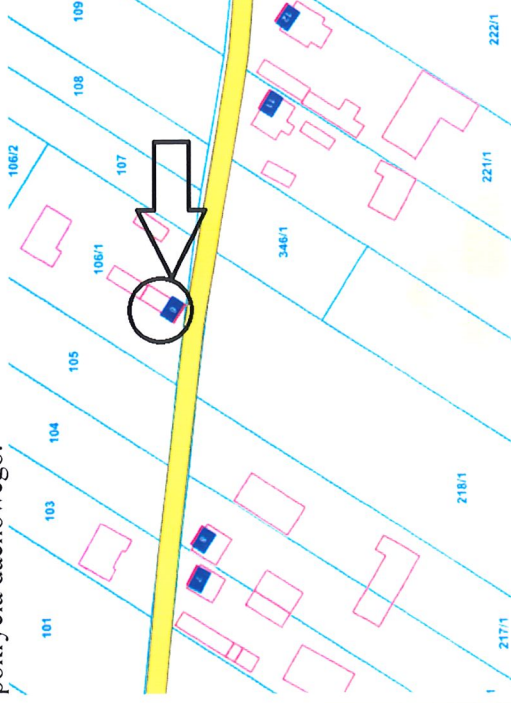
Obiekt od strony północno - wschodniej posiada murowaną, parterową dobudówkę, krytą dachem dwuspadowym.

Widok na elewację zachodnią budynku.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu – dobry. Sugerowana wymiana azbestowego pokrycia dachowego.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

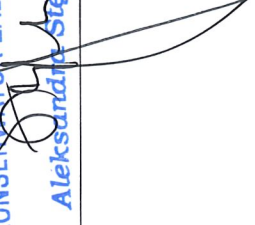

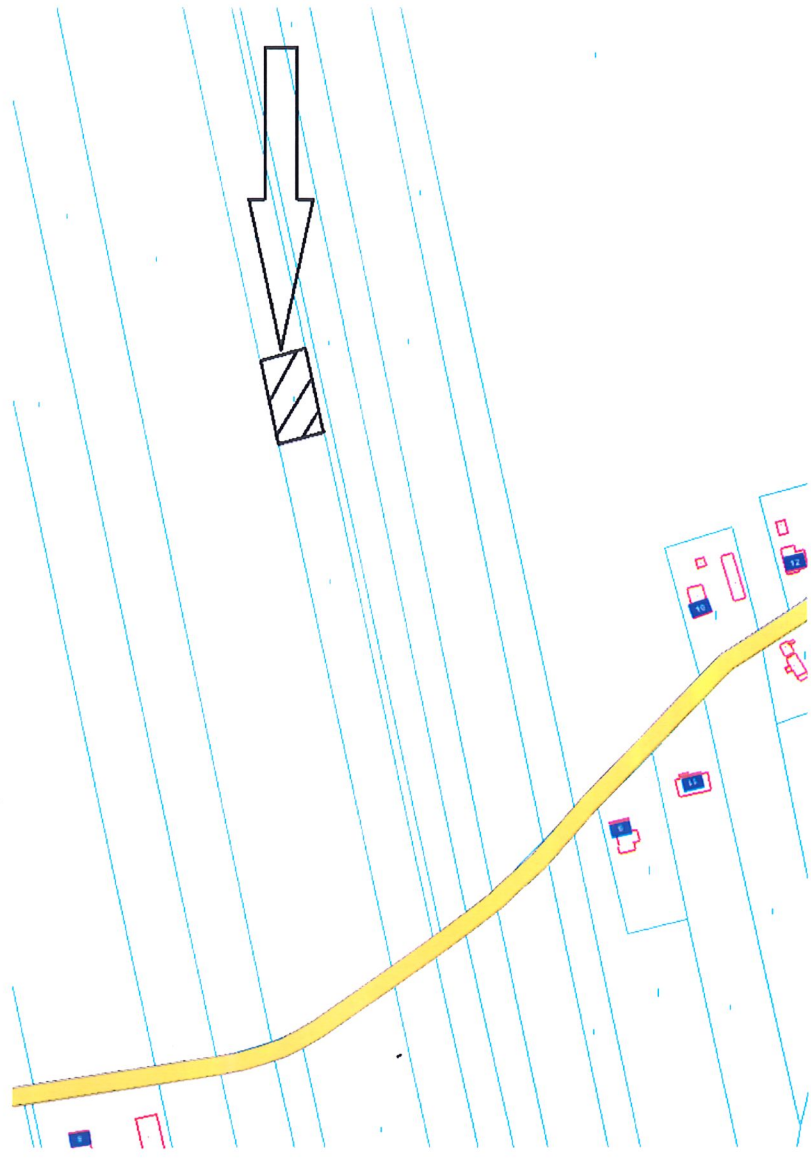
11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

KONSERWATOR ZABYTKÓW

Aleksandra Stępień

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>SEWERYNÓW</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>CMENTARZ EWANGELICKI</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>Poł. XIX w.</p>		
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> <p>Mapa przedstawiające granice cmentarza na terenie miejscowości Sewerynów</p>			
<p>4. Adres</p> <p>Obręb Sewerynów Działka ewid. nr 412 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>			

8. Historia, opis i wartości

Cmentarz położony jest na wschód od zabudowy wsi Sewerynów, przy drodze leśnej po jej północnej stronie.

Bezpośrednio przy nim znajduje się młody las sosnowy.

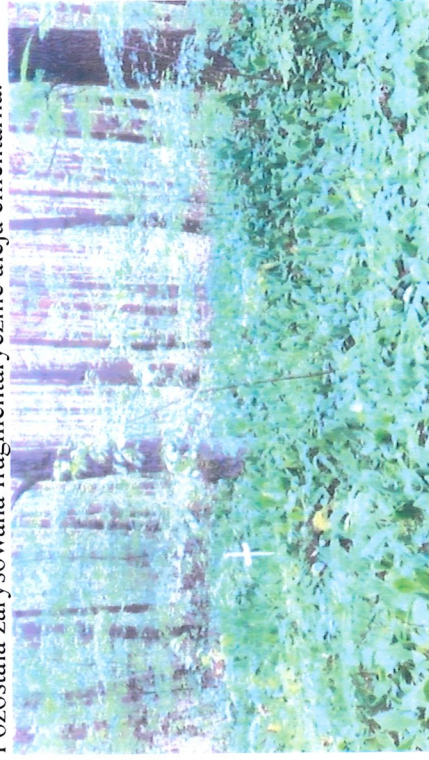
Cmentarz dokumentuje różnicowanie wyznaniowe na terenie wsi.

Cmentarz powstał w 1820 r. i funkcjonował do 1945 r. Dramatycznym momentem w historii wsi był czas I wojny światowej, kiedy Rosjanie zarządzili przymusowe wysiedlenia z Sewerynowa. Dla niemieckich osadników oznaczało to wywózkę w głąb Rosji. Wiele mieszkańcom udało się uciec przed zbliżającym się frontem. W 1917 r. nowe władze niemieckie powołały specjalny urząd do sprawowania opieki nad wysiedlonymi i opuszczonymi gospodarstwami. Po 1918 r. do Sewerynowa powróciło siedem rodzin osadników. Mieszkańcy Sewerynowa musieli jeszcze raz uciekać – tym razem przed Armią Czerwoną. Ostatni potomkowie osadników niemieckich opuścili Sewerynów w latach 80-tych XX w. Przez lata na cmentarzu chowano całe rodziny.

Powierzchnia cmentarza to około 0,06 ha. Cmentarz założony na planie prostokąta. Obecnie na terenie cmentarza brak widocznych nagrobków, brak ogrodzenia.

Granice cmentarza zostały zaznaczone białymi drewnianymi krzyżami.

Pozostała zarysowana fragmentarycznie aleja cmentarna.

Widok na fragment cmentarza

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania cmentarza dobry. W 2019 r. teren cmentarza został uporządkowany przez mieszkańców wsi. Wymagane prowadzenie bieżących prac porządkowych i pielęgnacyjnych roślinności.

Widok na tablicę przedstawiającą historię cmentarza

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*
*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>STARA RAWA</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>ZESPÓŁ KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO ŚŚ SZYMONA I TADEUSZA JUDY</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>I poł. XVIII w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
<p>1 - kościół 2 - dzwonnica 3 - cmentarz przykościelny 4 - brama w ogrodzeniu cmentarza przykościelnego</p>		<p>4. Adres</p> <p>Obręb Stara Rawa Działka ewid. nr 293 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	

Mapa zespołu kościelnego skala 1:2000

8. Historia, opis i wartości

Stara Rawa jest jedną z najstarszych osad na terenie zachodniego Mazowsza. Według legend i podań wieś założył ród Rawiczów. Przyjmuje się w związku z tym, że parafia mogła być tutaj utworzona już w pierwszej połowie XII w., a z pewnością istniała w XIII stuleciu. Możliwe, że po wspomnianych przenosinach pierwotna miejscowość podupadła i straciła na znaczeniu, stąd w potocznym przekazie spotykamy informację o odnowieniu erekcji parafii przez arcybiskupa metropolity gnieźnieńskiego Jana Łaskiego (1510-1531) w roku 1521.

W 1731 r. rozpoczęto w Starej Rawie budowę nowego, drewnianego kościoła parafialnego pod tym samym tytułem, który istnieje do dziś. Według powszechnie przyjętej informacji budowa była owocem starań biskupa pomocniczego gnieźnieńskiego Krzysztofa Dobińskiego, sfinansowana przez arcybiskupa metropolity gnieźnieńskiego Teodora Potockiego, prymasa Polski. Ukończono ją ostatecznie dopiero po 20 latach, w 1751 r. Jak informuje zapis wizytacyjny archidiacona łowickiego, ks. Józefa Marcinkowskiego, z 1762 r. nowy kościół wyposażony w cztery ołtarze konsekrował bp Krzysztof Dobiński. Duszpasterstwo sprawowało tutaj dwóch kapłanów: proboszcz i wikariusz.

Jednonawowy, orientowany kościół o konstrukcji zrębowej zbudowano z drzewa modrzewiowego. Obok świątyni stoi dzwonnica o konstrukcji słupowej, wykonana z drewna, nakryta namiotowym dachem. Obie budowle oraz nagrobki znajdujące się na cmentarzu przykościelnym wpisane są do rejestru zabytków.

Zespół kościelny wyróżnia się na tle gminy jako cenny przykład budownictwa sakralnego.

W skład zespołu kościelnego wchodzi:

- kościół św. Szymona i Tadeusza Judy w centralnej części założenia,
- dzwonnica nieopodal wejścia głównego do kościoła,
- cmentarz przykościelny w granicach ogrodzenia,
- brama w ogrodzeniu cmentarza przykościelnego.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania zespołu dobry. Zachował się historyczny układ zespołu. Należy zachować elementy składowe zespołu kościelnego w stanie nie pogorszonym.

Wymagane prowadzenie bieżących prac porządkowych i pielęgnacyjnych na terenie zespołu.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

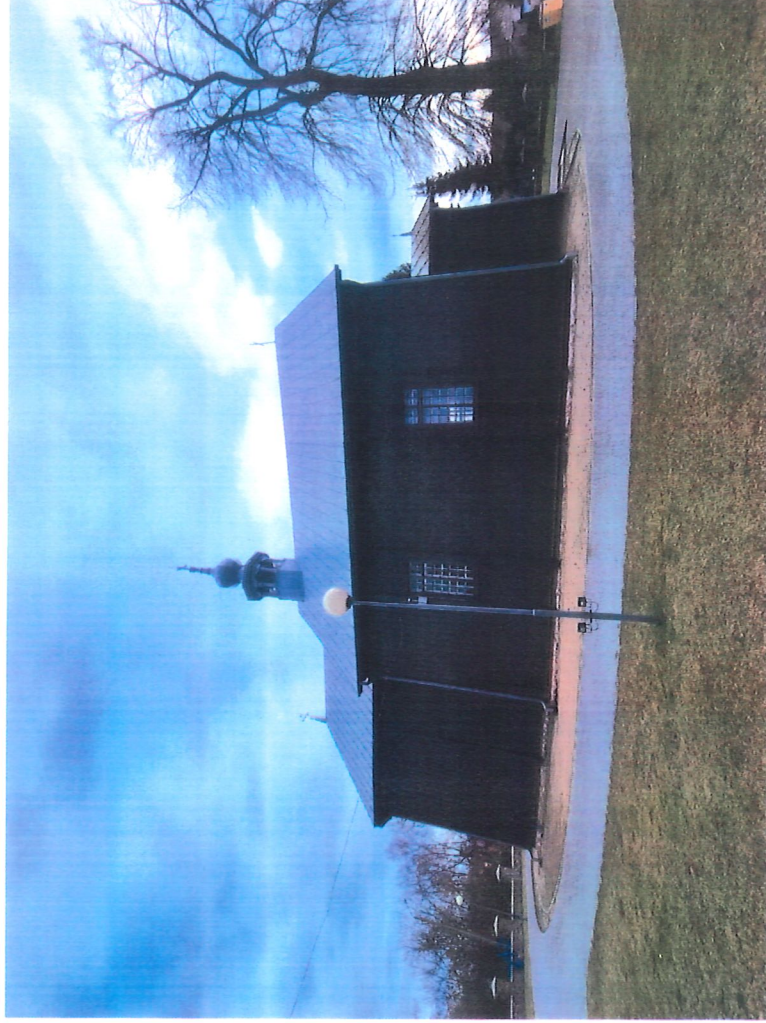
Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

**WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW**
Aleksandra Stępień

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>	<p>3. Miejscowość</p> <p>STARA RAWA</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>KOŚCIÓŁ PARAFIALNY DREWNIANY PW. ŚŚ SZYMONA I TADEUSZA JUDY W ZESPOLE KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO ŚŚ SZYMONA I TADEUSZA JUDY</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>I poł. XVIII w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Stara Rawa Działka ewid. nr 293 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>		<p>6. Formy ochrony</p> <p>Wpis do rejestru zabytków nr 286/214 z dnia 29.12.1967 r.</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>

Widok od strony południowej

8. Historia, opis i wartości

Kościół jest położony w zachodniej części wsi na niewielkim wzniesieniu.

Obiekt wyróżnia się wartościami architektonicznymi jako przykład architektury drewnianej oraz przykład kościoła wzorowanego na typie kościoła wieluńskiego.

Kościół wzniesiono w 1731 r. z inicjatywy i fundacji księdza prymasa Teodora Potockiego. W 1751 r., po zakończeniu budowy, konsekracji świątyni dokonał bp. Krzysztof Dębiński. Na początku XIX w. kościół odnowiono: wymieniono część gontu na dachu. W 1883 r. z okazji 150-lecia wzniesienia świątyni, przeprowadzono ponownie remont i ufundowano nowe stację Męki Pańskiej. W 1918 r. w czasie działań wojennych, kościół został uszkodzony, ale szybko odremontowany. W okresie międzywojennym rozebrano i uzupełniono wiązania stropów, dach pokryto nowym gontem. Ustawiono także nową wieżyczkę pokrytą blachą cynkową, przy prezbiterium dobudowano zakrystię, a przy nawie przedstенок. Powiększono również okna we wnętrzu. W czasie II wojny światowej kościół nie był zniszczony.

Kościół orientowany.

Obiekt z drzewa modrzewiowego, założony na planie prostokąta z wydzielonym, węższym od nawy prezbiterium.

Ściany o konstrukcji wieńcowej, zbudowane z drewnianych, szerokich bali modrzewiowych, połączonych na jaskółczy ogon, wzmocnione lisicami. Ściany wsparte na ceglanej podmurówce wystającej ponad lico ścian.

Fasada dwukondygnacyjna, jednoosiowa, zwieńczona trójkątnym szczytem.

Dach dwuspadowy, kryty blachą ocynkowaną. W kalenicy dachu ażurowa wieżyczka na sygnaturkę. Nawa i prezbiterium kryte osobnym zadaszaniem.

Otwory drzwiowe i okienne prostokątne, ujęte w grube węgry profilowane spięte nadprożem. Otwory okienne w nawie dwudziestokwaterowe

z osmiokwaterowymi wywietrznikami.

Wnętrze kościoła jednonawowe. We wnętrzu ołtarze późnobarokowe,

architektoniczne, drewniane.

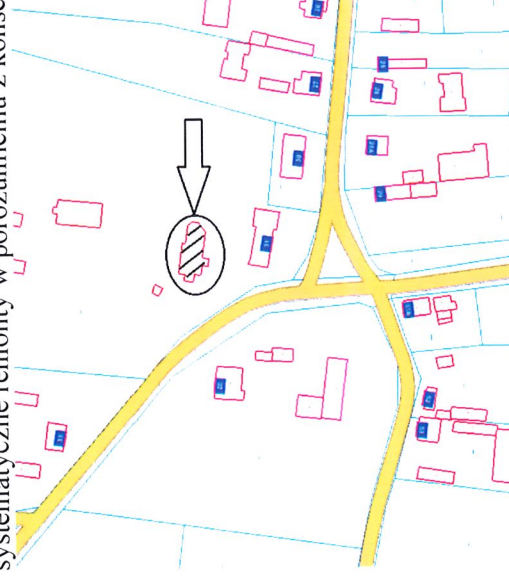
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry.

W ostatnich latach przeprowadzono wiele prac remontowych i konserwatorskich: m.in. pomalowanie dachu świątyni, budowy fundamentów i wymiany podwalin.

Wskazana systematyczna impregnacja drewnianych elementów konstrukcji ścian.

Należy obiekt użytkować zgodnie z przeznaczeniem, prowadząc systematyczne remonty w porozumieniu z konserwatorem zabytków.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>STARA RAWA</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>DZWONNICA DREWNIANA W ZESPOLE KOŚCIOŁA PW. ŚŚ SZYMONA I TADEUSZA JUDY</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>I poł. XVIII w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Stara Rawa Działka ewid. nr 293 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Wpis do rejestru zabytków nr 912/280 z dnia 29.12.1967 r.</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			
			
<p>Widok od strony południowo – zachodniej</p>			

8. Historia, opis i wartości

Dzwonnica usytuowana w północno – zachodnim narożniku terenu przykościelnego.

Obiekt powstał w 1731 r., równolegle z budową kościoła parafialnego, z inicjatywy i fundacji ks. Teodora Potockiego.

Dzwonnica zachowała się w zakresie historycznej formy bryły. Obiekt stanowi element zespołu Kościoła pw. śś Szymona i Tadeusza Judy.

Dzwonnica drewniana, założona na planie kwadratu, dwukondygnacyjna, kryta dachem namiotowym, zwieńczona żelaznym krzyżem.

Ściany z pionowych desek, wzmocnionych lisciami, zwieńczone uskokowym gzymszem.

W wschodniej elewacji drzwi zamknięte łukiem odcinkowym.

Dach pokryty blachą ocynkowaną. Pokrycie dachowe wtórne.

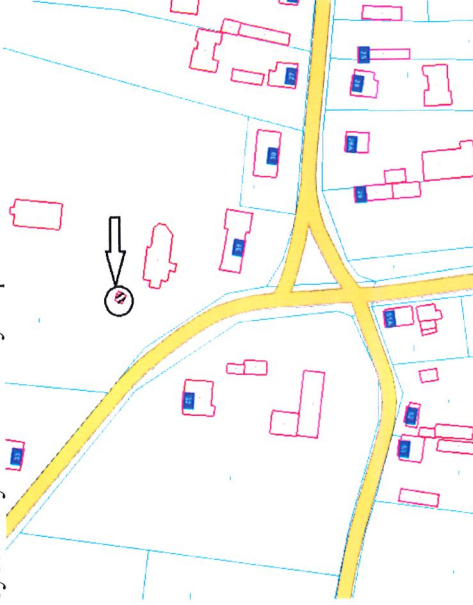
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry.

W ostatnich latach przeprowadzono konserwację blachy dachu dzwonnicy.

Wskazana systematyczna impregnacja drewnianych elementów konstrukcji ścian.

Należy obiekt użytkować zgodnie z przeznaczeniem, prowadząc systematyczne remonty w porozumieniu z konserwatorem zabytków.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>STARA RAWA</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>CMENTARZ PRZYKOŚCIELNY W ZESPOLE KOŚCIOŁA PW. ŚŚ SZYMONA I TADEUSZA JUDY</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>I poł. XVIII w.</p>		
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			<p>4. Adres</p> <p>Obręb Stara Rawa Działka ewid. nr 293 96-115 Nowy Kawęczyn</p>
<p>1 - dzwonnica 2 - nagrobek Józefa Prandota – Trzczińskiego z 1840 r. 3 - nagrobek Felicjuszyny Lemańskiej z 1850 r. 4 - figura Maryi na postumencie z 1906 r.</p>			<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> <p>Mapa z przebiegiem granic cmentarza (zaznaczone kolorem czerwonym)</p>			<p>6. Formy ochrony</p> <p>Wpis do rejestru zabytków nr 811 / A z dnia 22.11.1991 r.</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>

8. Historia, opis i wartości

Cmentarz kościelny powstał w I poł. XVIII w. w otoczeniu kościoła parafialnego w granicach ogrodzenia kościoła.

Miejsce wyróżnia się wartościami historycznymi jako miejsce pochówku wiernych parafii wokół kościoła w granicach ogrodzenia kościoła.

Do najstarszych nagrobków na terenie cmentarza zaliczyć można:

- nagrobek Józefa Prandota – Trzczińskiego z 1840 r. zlokalizowany w północno – zachodniej części cmentarza,
- nagrobek Felicjssymy Lemańskiej z 1850 r. zlokalizowany w północno – wschodniej części cmentarza.

Ogrodzenie cmentarza wykonane z kamienia z metalowymi przęsłami.

Teren cmentarza porośnięty trawą. Ścieżki komunikacyjne wykonane z kostki brukowej. Na terenie cmentarza zachowany starodrzew.

W południowej części cmentarza zachowany starodrzew.

W południowo - zachodniej części cmentarza figura Maryi na postumencie z 1906 r.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania cmentarza – dobry. Teren cmentarza zadbane, na bieżąco wykonywane prace porządkowe. Wymagane prace zabezpieczające i remontowe grobowca rodziny Prandota – Trzczińskich z 1840 r.

Należy prowadzić systematyczną pielęgnację starodrzewu oraz likwidację samosiewów.

Nagrobek Felicjssymy Lemańskiej od lewej (odnowiony) od prawej nagrobek Józefa Prandota – Trzczińskiego.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>STARA RAWA</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BRAMA W OGRODZENIU CMENTARZA PRZYKOŚCIELNEGO W ZESPOLE KOŚCIOŁA PW. ŚŚ SZYMONA I TADEUSZA JUDY</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>I poł. XIX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
<p>4. Adres</p> <p>Obręb Stara Rawa Działka ewid. nr 293 96-115 Nowy Kawęczyn</p>		<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>	<p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>

Widok od strony południowej

8. Historia, opis i wartości

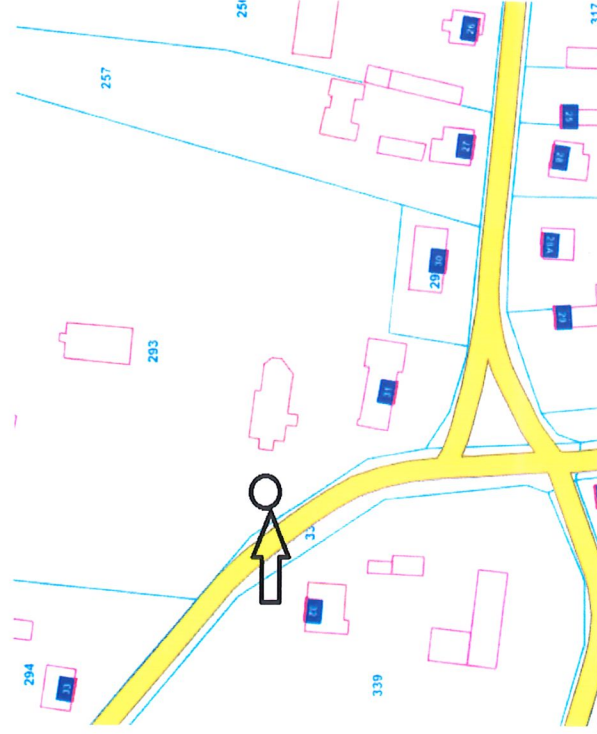
Cmentarz kościelny powstał w I poł. XVIII w. w otoczeniu kościoła parafialnego w granicach ogrodzenia kościoła.
Brama powstała w I poł. XIX w.

Obiekt wyróżnia się zachowanym oryginalnym materiałem budowlanym.
Obiekt stanowi przykład kowalstwa artystycznego.

Ogrodzenie cmentarza wykonane z kamienia z metalowymi przęsłami.
Brama złożona z czterech słupków mурowanych z cegły z gzymsami i daszkami (dwa zwieńczone krzyżem), dwóch kutych przęsł metalowych oraz dwóch furtek z elementami metaloplastyki.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry. Postulaty konserwatorskie:
- zachowanie obiektu w stanie niepogorszonym,
- przeprowadzanie okresowych prac pielęgnacyjnych.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

**ŁÓDZKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW**

Aleksandra Szepter

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>STARA RAWA</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>CMENTARZ GRZEBAŁNY RZYMSKO – KATOLICKI WRAZ Z BRAMĄ I HISTORYCZNYM OGRÓDZENIEM</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>I poł. XIX w</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Helenków Działka ewid. nr 76 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> </div> <p style="text-align: right;">Widok od strony południowej</p>			<p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>

8. Historia, opis i wartości

Cmentarz znajduje się przy drodze od kościoła pw. śś. Szymona i Tadeusza w kierunku z Rawy Mazowieckiej do Skierniewic, w północno – zachodniej części wsi.

Cmentarz założono w I poł. XIX w.

Cmentarz wyróżnia się wartościami historycznymi jako miejsce pochówku mieszkańców od połowy XIX wieku na terenie miejscowości Stara Rawa.

Cmentarz o pow. ok. 1,16 ha.

Część ogrodzenia murowana z czerwonej cegły.

Brama złożona z czterech słupków murowanych z cegły z gzymsami i daszkami (dwa zwieńczone krzyżem), dwóch kutych pręseł metalowych oraz dwóch furtek z elementami metaloplastyki.

Dруга część ogrodzenia (na zachód od bramy wejściowej, oznaczona na mapie kolorem czarnym) z betonowego ogrodzenia panelowego (wtórna).

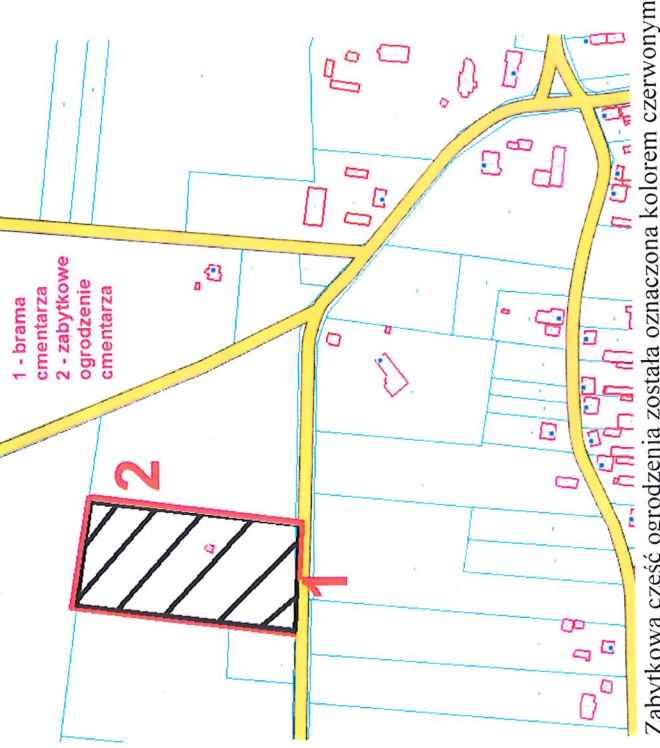
Główne osie założenia czytelne, układ cmentarza nieregularny.

Główne aleje cmentarza wykonane z kostki brukowej.

Na terenie cmentarza liczne starodrzewy oraz kaplica cmentarna Św. Juliana wpisana do rejestru zabytków województwa łódzkiego.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu – dobry. Wymagane przeprowadzenie bieżących prac pielęgnacyjnych i porządkowych.

Zabytkowa część ogrodzenia została oznaczona kolorem czerwonym

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>STARA RAWA</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>KAPLICA CMENTARNA PW. ŚW. JULIUSZA NA CMENTARZU RZYMSKO – KATOLICKIM</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>XVIII/XIX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
		<p>4. Adres</p> <p>Obręb Helenków Działka ewid. nr 76 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Wpis do rejestru zabytków nr 287/215 z dnia 29.12.1967 r.</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	

Widok od strony południowej

8. Historia, opis i wartości

Kaplica znajduje się na cmentarzu parafialnym położonym przy drodze Skierniewice – Rawa Mazowiecka, po lewej stronie drogi. Usytuowana w centralnej części cmentarza na osi głównej alei prowadzącej do bramy głównej.

Kaplica zbudowana na przełomie XVIII i XIX w.

Obiekt wyróżnia się wartościami historycznymi jako obiekt sakralny zlokalizowany na terenie cmentarza rzymsko – katolickiego o ciekawych walorach estetycznych.

Kaplica murowana, otynkowana.

Założona na rzucie prostokąta z półkoliście zamkniętą częścią prezbiterialną równą szerokości nawy.

Budynec jednokondygnacyjny. Część nawowa przykryta dachem dwuspadowym z wydętym okapem. Pokrycie dachowe wtórne z blachy.

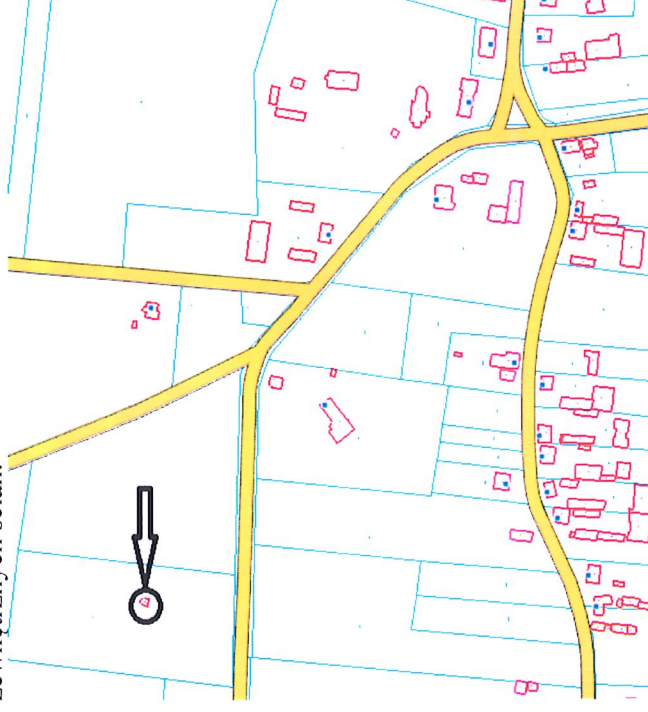
Fasada symetryczna ujęta na narożach półkolumnami z uskokowymi kapitelami. Półkolumny biegną przez całą wysokość elewacji. Dwie pary lizen rozmieszczone symetrycznie po obu stronach otworu drzwiowego. Drzwi dwuskrzydłowe, drewniane, historyczne, dwuklepkowe.

Nad półkolistym oknem, znajdującym się na frontowej ścianie kaplicy, umieszczona jest tablica z napisem „Boże litości, odpuść nasze winy”.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry. Pokrycie dachowe, drzwi, konstrukcja budynku w stanie dobrym.

Widoczne zacieki w tynku. Należy wykonać odnowienie tynków zewnętrznych ścian.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

Handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Rafał Modrzejewski'.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>RZĘDKÓW STARY</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>PARK PODWORSKI</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>Poł. XIX w., przebudowany w 1932 r.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Rzędków Stary Działka ewid. nr 38/5, 38/4, 1 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>		<p>6. Formy ochrony</p> <p>Wpis do rejestru zabytków nr 572 / A z 20.06.1981 r.</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	

Oznaczony na mapie teren kolorem czerwonym jest wynikiem wizji terenowej wykonawcy karty, analizy wyznaczonych granic wykonanych przez Narodowy Instytut Dziedzictwa oraz analizy materiałów źródłowych.

8. Historia, opis i wartości

Park założony został w połowie XIX w. W 1932 r. Stefan Celichowski opracował projekt i dokonał przebudowy parku.

Park wyróżnia się wartościami historycznymi jako element dawnego (obecnie nieistniejącego) założenia dworskiego oraz wartościami krajobrazowymi jako skupisko zieleni z zabytkowym starodrzewem.

Park w przeszłości sąsiadował z rozległym sadem, główne wejście do parku znajdowało się od strony południowo – wschodniej. Na szczytce skarpy stał dwór.

Południową część parku zajmuje jeden masyw starodrzewia klonowo – robinowo – jesionowo – topolowego. Cały obszar posiada urozmaiconą rzeźbę. Występują tu liczne obniżenia, małe wąwozy itp. Całość ma charakter „dziki” i niedostępny z powodu dość silnego rozrośnięcia się podszycia.

Nieco inny charakter ma część północno – zachodnia. Leży ona w dolinie rzeki Lupi, na terenie równym. W zachodniej części tego fragmentu parku biegnie malownicza aleja grabowa.

Północną granicę parku stanowi rzeka Lupia będąca elementem dopełniającym całą architekturę parku.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny. Zachowana została pierwotna kompozycja parku. Na terenie parku liczne samosiewy. Konieczne przeprowadzenie prac pielęgnacyjnych i porządkowych.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>STARY RZĘDKÓW</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK DAWNEJ SZKOŁY (NIEUŻYTKOWANY)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>I poł. XX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Stary Rzędków Działka ewid. nr 40 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			

Widok od strony południowej

8. Historia, opis i wartości

Budynek wybudowany w I poł. XX w.

Na tle wsi Rzędków budynek wyróżnia się wartością historyczną jako obiekt dawnej szkoły oraz wartościami architektonicznymi (m.in. dekoracja elewacji). Obecnie budynek jest nieużytkowany.

Budynek na planie prostokąta, mурowany, na podmurówce, jednokondygnacyjny, z poddaszem, kryty dachem czterospadowym. Dach kryty eternitem. W połaci dachowej północnej i południowej lukarny. W elewacji gzyms koronujący.

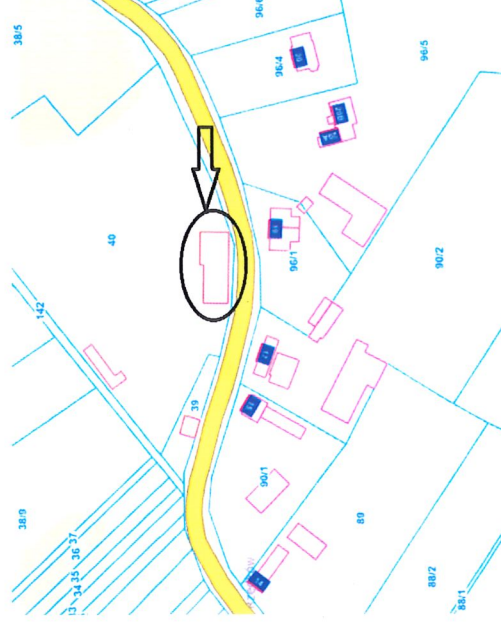
Zachowana historyczna stolarka okienna i drzwiowa. Okna w kształcie stojących prostokątów, dzielone szprosami. Fasada jedenastoosiowa, niesymetryczna.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu – dostateczny:

- eternitowe pokrycie dachowe,
- zły stan elewacji,
- ubytki w kominach,
- zły stan stolarki okiennej.

Konieczne przeprowadzenie kompleksowych prac remontowych oraz adaptacja obiektu na nowe funkcje.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewiązanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

RAFAŁ MODRZEJEWSKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW

Aleksandra Stępień

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>STRZYBOGA</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>KAPLICZKA PRZYDROŻNA</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1. ćw. XX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Strzyboga Działka ewid. nr 357 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>		<p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	

Widok od strony zachodniej

8. Historia, opis i wartości

Kapliczka została wzniesiona w I ćw. XX w. przez lokalną społeczność.

Obiekt posiada wartości historyczne jako kapliczka wzniesiona przez lokalną społeczność na znak wiary oraz wartości architektoniczne jako przykład małej architektury sakralnej.

Kapliczka murowana, tynkowana, kryta daszkiem dwuspadowym. Wzniesiona na planie kwadratu. Na szczycie dachu metalowy krzyż. Od strony południowej oraz zachodniej wnęki z oknami zakończone półkolistie. W elewacji wschodniej półkolistą wnęką kryjąca figurę św. Biskupa.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry. Sugerowane prace pielęgnacyjne przy kapliczce.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>SULISZEW</p>
<p>1. Nazwa</p>	<p>DWÓR</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1. ćw. XX w.</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			<p>4. Adres</p> <p>Obręb Suliszew Suliszew 58a Działka ewid. nr 310 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>
<p></p>			
<p>Widok od strony zachodniej</p>			

8. Historia, opis i wartości

Budynek powstał w I ćw. XX w.

Budynek dworu przed wojną stanowił własność płk. Bąkowskiego. Podczas wojny uległo zniszczeniu skrzydło południowe. Po reformie rolnej w 1945 roku mieścił się tutaj gminny ośrodek maszynowy. Na początku lat pięćdziesiątych obiekt przeznaczony został na ośrodek zdrowia. W obecnym kształcie bezstylowy.

Obiekt wyróżnia się wartościami architektonicznymi (styl dworkowy) oraz historycznymi. Dwór stanowił większą siedzibę uprzywilejowanej warstwy społecznej, związanej głównie z prowadzeniem gospodarstwa i życiem na wsi.

Dwór murowany z cegły, tynkowany. Parterowy z mieszkalnym poddaszem, kryty dachem dwuspadowym. Pokrycie dachowe wtórne z blachy. Do elewacji bocznych dostawiono dwie dobudówki, północna kryta dachem płaskim, południowa pulpitowym.

Fasada zwrócona ku wschodowi sześciosiowa. W elewacji zachodniej ganek o balkonie wspartym na trzech smukłych filarach. Wyżej facjata z otworem wejściowym otwierającym się na balkon.

Ściany gładkie, brak detalu architektonicznego.

Stolarka okienna częściowo historyczna, drewniana.

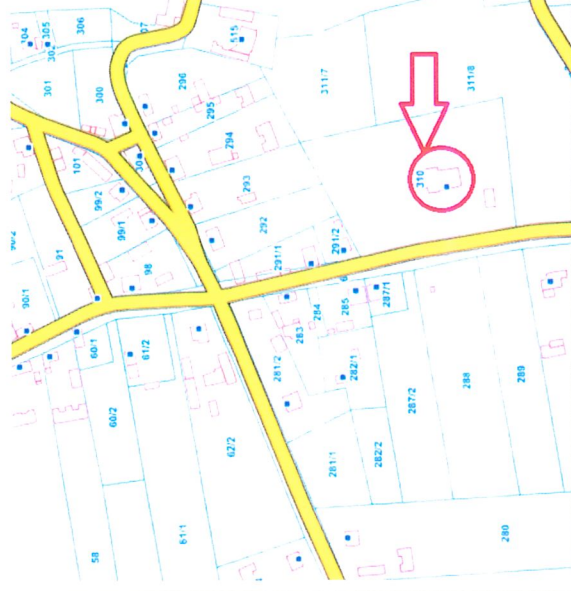
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny:

- brak części stolarki okiennej,

- konieczność odnowienia elewacji i pokrycia dachowego.

Sugerowane przeprowadzenie kompleksowych prac modernizacyjnych oraz adaptacja obecnie nieużytkowanego budynku na nowe funkcje.

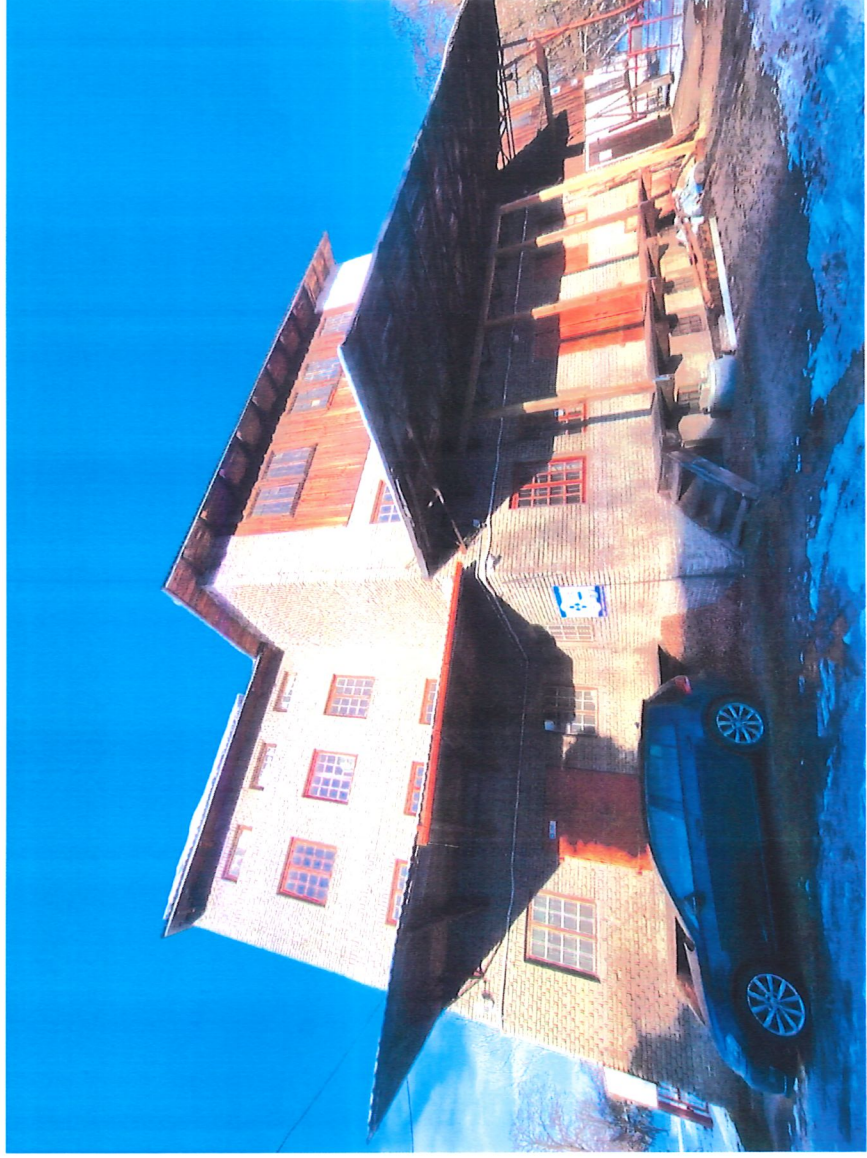
10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>SULISZEW</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>MŁYN</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1. ćw. XX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Suliszew Działka ewid. nr 307 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapą z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			

Widok od strony południowej

8. Historia, opis i wartości

Obiekt wybudowany w I. ćw. XX w. Młyn przed wojną należał do rodziny Lipińskich. Wiadomo, iż funkcjonował w czasie okupacji.

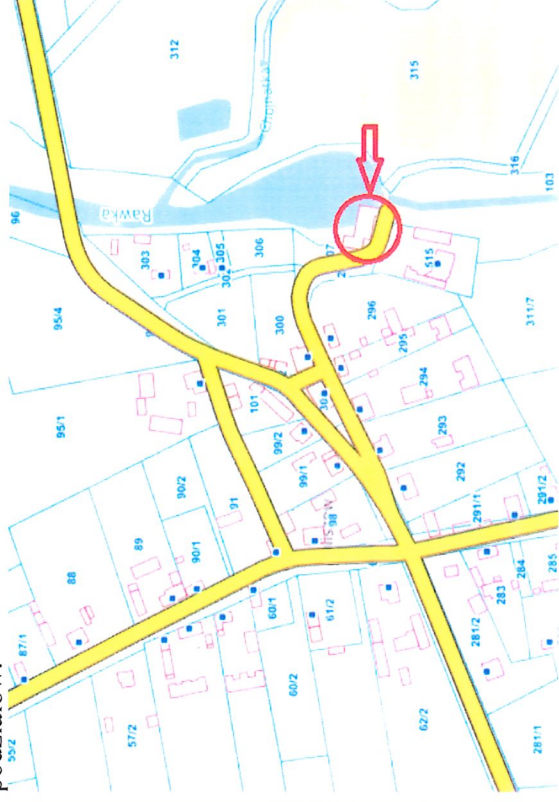
Obiekt posiada oryginalną formę bryły. Obiekt wyróżnia się wartościami historycznymi jako zabytek techniki.

Obiekt ceglano – drewniany częściowo z zastosowaniem muru pruskiego. Wzniesiony na planie prostokąta, z dostawionym od wschodu kwadratem dobudówki. Młyn piętrowy, bryła złożona z trzech odrębnie zadaszonych części – pierwsza najdalej wysunięta ku wschodowi, kryta dachem dwuspadowym, dwie pozostałe pulpitowym. Pokrycie dachowe z blachy. Elewacja wejściowa dziewięćciosiowa, złożona z ceglanej części zachodniej i drewnianej części wschodniej. W fasadzie dostawiony pulpitowy daszek. Zachowana historyczna stolarka okienna.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dostateczny:

- sugerowana impregnacja drewnianych elementów budynku,
- sugerowana renowacja stolarki okiennej z zachowaniem historycznych podziałów.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>SULISZEW</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>DROGA BRUKOWA O DŁUGOŚCI 210 M</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1. poł. XX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>	
		<p>4. Adres</p> <p>Obręb Suliszew Działka ewid. nr 299, 102 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	

Widok od strony północno - zachodniej

8. Historia, opis i wartości

Droga brukowa powstała w I poł. XX w.

Droga brukowa posiada wartość architektoniczną jako unikatowe utwardzenie terenu, z wykorzystaniem kamienia polnego.

Droga prowadzi od budynku OSP w Suliszewie do mostu obok zabytkowego młyna w Suliszewie.

Droga wykonana jest z różnego rodzaju kamienia polnego o różnej wielkości. Szerokość drogi to 2,45 m, natomiast długość około 210 m.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry.

Postuluje się o zachowanie drogi brukowej w stanie nie pogorszonym.

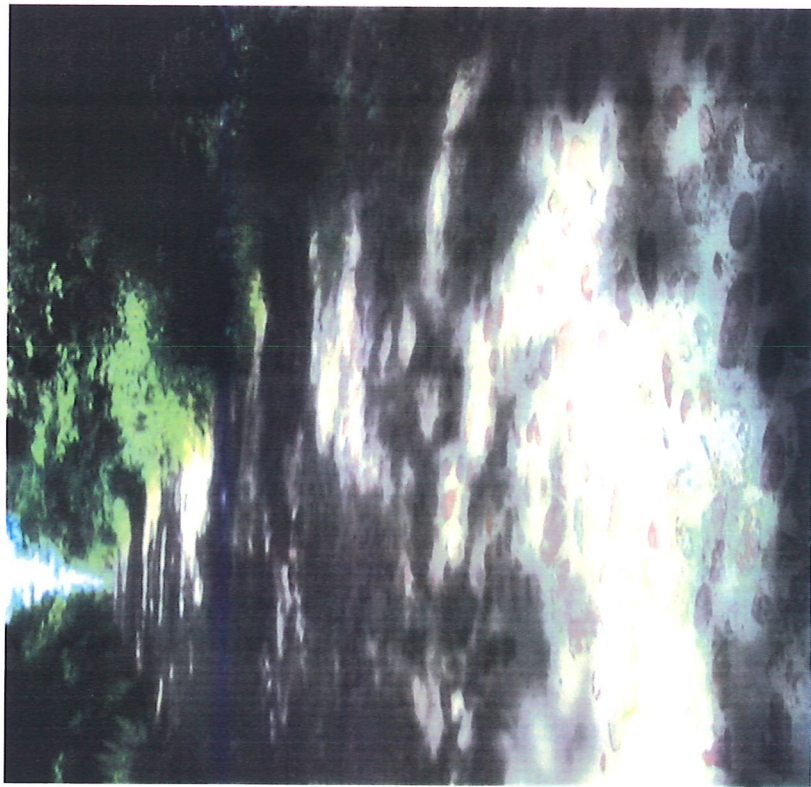

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>SULISZEW</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>DROGA BRUKOWA O DŁUGOŚCI 227 M</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1. poł. XX w.</p>		
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> <p>Widok od strony północno - zachodniej</p>			<p>4. Adres</p> <p>Obręb Suliszew Działka ewid. nr 501 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>

8. Historia, opis i wartości

Droga brukowa powstała w I poł. XX w.

Droga brukowa posiada wartość architektoniczną jako unikatowe utwardzenie terenu, z wykorzystaniem kamienia polnego.

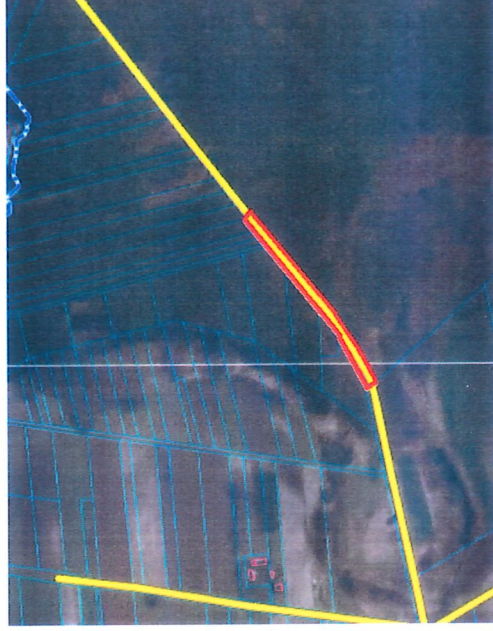
Droga prowadzi przez las za wsią Suliszew w kierunku Wycześniaka.

Droga wykonana jest z różnego rodzaju kamienia polnego o różnej wielkości. Szerokość drogi to 3,70 m, natomiast długość około 227 m.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry.

Postuluje się o zachowanie drogi brukowej w stanie nie pogorszonym.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

A handwritten signature in blue ink, which appears to be 'Rafał Modrzejewski'. The signature is fluid and cursive.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>TRZCIANNA</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>DWÓR W ZESPOLE DWORSKO - PARKOWYM</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>Ok. 1820 r.</p>		
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			<p>4. Adres</p> <p>Obręb Trzcianna Trzcianna 56 Działka ewid. nr 371 96-115 Nowy Kawęczyn</p>
			<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>
			<p>6. Formy ochrony</p> <p>Wpis do rejestru zabytków nr 914 / 282 z 29.12.1967 r.</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>

Widok od strony południowej

8. Historia, opis i wartości

Dwór położony jest w południowej części otaczającego go parku dworskiego, oddalony o ok. 2 km na południe od Kamiona i 10 km na wschód od Skiermiewic.

Obiekt wyróżnia się wartościami architektonicznymi (styl dworski) oraz historycznymi. Budynek dworu świadczy o tym, iż na terenie wsi Trzcianna funkcjonował folwark. Dwór stanowił wiejską siedzibę uprzywilejowanej warstwy społecznej, związanej głównie z prowadzeniem gospodarstwa i życiem na wsi.

Jest to dwór klasycystyczny wzniesiony dla Adama Prandoty Trzcińskiego. W rękach rodziny Trzcińskich pozostał do 1900 r. tj. do śmierci ostatniego z roku Prandotów. Dwór zawsze był w prywatnym posiadaniu. Przed 1939 r. i zaraz po wojnie właścicielem był Szczeptański, a następnie kolejno Jackiewiczowie, Rzeszotarscy, a od 1991 r. Modlińscy.

Dwór wzniesiony na planie prostokąta o stosunku boków 2:1, dwutraktowy. Budynek jednokondygnacyjny, podpiwniczony, z użytkowanym poddaszem, kryty dachem naczółkowym. Pokrycie dachowe wtórne, z gontu. W połączeniu dachu cztery symetryczne lukarny, w formie wolic oczu. W kalenicy dachu cztery kominy.

Brak oryginalnej stolarki okiennej. Okna w kształcie stojących prostokątów, dzielone szprosami, zakończone półkoliście.

Dwukolumnowy portyk w elewacji południowej z trójkątym szczytem nakryty dachem dwuspadowym poprzedzony jest prostokątnym podestem ze schodami.

Cokół zwieńczony profilowanym gzymsem. Pod oknami proste odcinki gzymsu podokiennego, nad oknami ślepe arkady połączone odcinkami gzymsu.

Elewacja frontowa dziewięciosiowa, symetryczna.

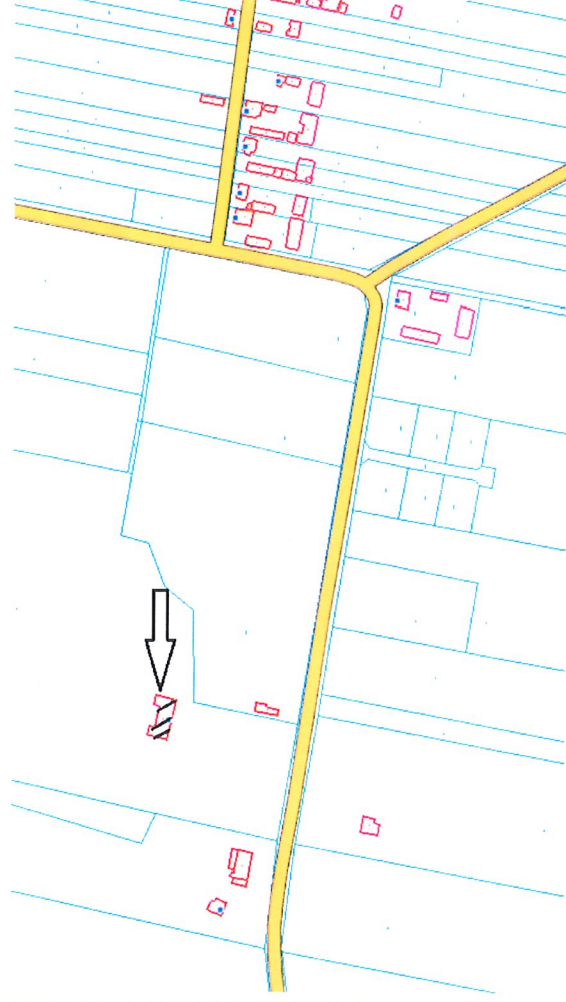
9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu bardzo dobry.

W ostatnich latach przeprowadzono prace remontowe dworu.

Postulaty konserwatorskie:

- zachowanie istniejącej formy budynku, podziałów na elewacji.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p>
<p>1. Nazwa</p>	<p>PARK KRAJOBRAZOWY PODWORSKI W ZESPOLE DWORSKO - PARKOWYM</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>Ok. 1820 r.</p>	<p>TRZCIANNA</p>
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> <p>Oznaczony na mapie teren kolorem czerwonym jest wynikiem wizji terenowej wykonawcy karty, analizy wyznaczonych granic wykonanych przez Narodowy Instytut Dziedzictwa oraz analizy materiałów źródłowych.</p>			<p>4. Adres</p> <p>Obręb Trzcianna Trzcianna 56 Działka ewid. nr 371, 370/2, 370/3, 370/4, 374, 375, 376, 372, 379/2. 96-115 Nowy Kawęczyn</p>
			<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie powiat skierniewicki gmina Nowy Kawęczyn</p>
			<p>6. Formy ochrony</p> <p>Wpis do rejestru zabytków nr 915 / 283 z 29.12.1967 r. (Aneks z 1981-06-20)</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>

8. Historia, opis i wartości

Park założony został około 1820 r. Park wyróżnia się wartościami historycznymi jako element dawnego założenia dworskiego oraz wartościami krajobrazowymi jako skupisko zieleni z zabytkowym starodrzewem.

Park dworski został przebudowany. Obecne rozmieszczenie drzew świadczy o regularnym kształcie parku, w stylu klasycystycznym. W południowej części założenia usytuowany jest dwór.

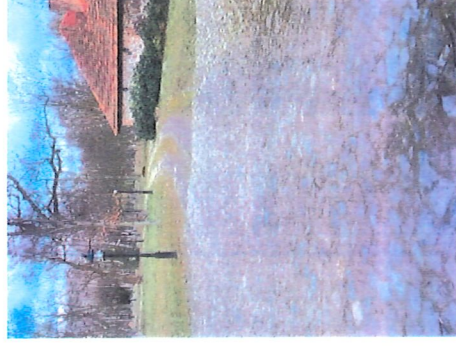
W południowo – zachodniej części założenia leży nieduży staw. Tuż przy drodze od strony wschodniej rozpoczyna się długa aleja biegnąca w kierunku stawu leżącego na północnym skraju parku. W skład alei wchodzi m.in. gatunki drzew: kasztanowce, wierzby i lipy.

Całość założenia jest otoczona gęstym, wysokim, wielogatunkowym pasem drzew.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania parku dobry. Częściowo zachowana została pierwotna kompozycja parku.

Wymagane bieżące prace pielęgnacyjne związane z pielęgnacją roślinności.

Widok na fragment parku.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>TRZCIANNA</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK MIESZKALNY</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1 poł. XX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Trzcianna Trzcianna 9 Działka ewid. nr 69/2 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			<p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>

Widok od strony północnej

8. Historia, opis i wartości

Budynek usytuowany ścianą frontową w kierunku drogi o znaczeniu lokalnym.

Obiekt wybudowany w I poł. XX w.

Na tle wsi Trzcianna dom wyróżnia się zachowaną historyczną formą bryły oraz elementami dekoracyjnymi (ganek). Obiekt stanowi przykład lokalnej, drewnianej architektury wiejskiej.

Budynek konstrukcji zrębowej, na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, z poddaszem nieużytkowanym, na ceglanej podmurówce, kryty dachem dwuspadowym. Dach kryty gontem.

Elewacja frontowa, symetryczna, trójosiowa. W drugiej osi otwór drzwiowy. W frontowej części budynku centralnie rozmieszczony ganek drewniany z bogatym detalem snycerskim.

Zachowana oryginalna stolarka okienna i drzwiowa

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu – zły. Konstrukcja obiektu w złym stanie technicznym.

Dach budynku porośnięty mchem.

Postuluje się o zabezpieczenie obiektu przed degradacją, oczyszczenie i konserwacja pokrycia dachowego.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego

konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

ŁÓDZKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW

Aleksandra Stępień

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p>
<p>1. Nazwa</p>	<p>BUDYNEK MIESZKALNY</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1 poł. XX w.</p>	<p>TRZCIANNA</p>
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			<p>4. Adres</p> <p>Obręb Trzcianna Trzcianna 27 Działka ewid. nr 182 96-115 Nowy Kawęczyn</p> <p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>

Widok od strony południowo – wschodniej

8. Historia, opis i wartości

Budynek usytuowany elewacją frontową w kierunku drogi. Obiekt powstał w I poł. XX w.

Na tle wsi Trzcianna dom wyróżnia się formą dekoracyjną i zachowaną drewnianą stolarką otworową. Obiekt stanowi przykład lokalnej, drewnianej architektury wiejskiej.

Budynek konstrukcji zrębowej, na planie prostokąta, jednokondygnacyjny, dwutraktowy z poddaszem nieużytkowym, na ceglanej podmurówce, kryty dachem dwuspadowym. Dach kryty falistym eternitem. Elewacja frontowa, symetryczna, trójosiowa. W drugiej osi otwór drzwiowy.

Zachowana oryginalna stolarka drzwiowa i okienna. W fasadzie wtórny daszek pulpitowy, kryty papą.

Widok na budynek od strony południowej

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu – dostateczny. Konieczność wymiany eternitowego, nieszczełnego pokrycia dachowego.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Rafał Modrzejewski'.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

Official stamp of the Łódź Voivodeship Conservation of Monuments, with a handwritten signature in blue ink over it. The stamp text includes 'ŁÓDŹSKI WOJEWÓDZKI KONSERWATOR ZABYTKÓW' and 'Aleksandra Stępień'.

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>TRZCIANNA</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK MIESZKALNY</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1 poł. XX w.</p>		
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> <div data-bbox="480 757 1342 1899" data-label="Image"> </div> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>			
<p>4. Adres</p> <p>Obręb Trzcianna Trzcianna 35 Działka ewid. nr 248 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>			

Widok od strony północno – wschodniej

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w I poł. XX w.

Na tle wsi Trzcianna dom wyróżnia się historyczną formą bryły oraz zachowanym częściowo oryginalnym materiałem budowlanym. Obiekt stanowi przykład lokalnej, drewnianej architektury wiejskiej.

Budynek drewniany konstrukcji zrębowej. Obiekt na planie prostokąta, na ceglanej podmurówce, parterowy z poddaszem nieużytkowym, kryty dachem dwuspadowym. Pokrycie dachowe, wtórne, wykonane z blachodachówki. Kominy wykonane z cegły.

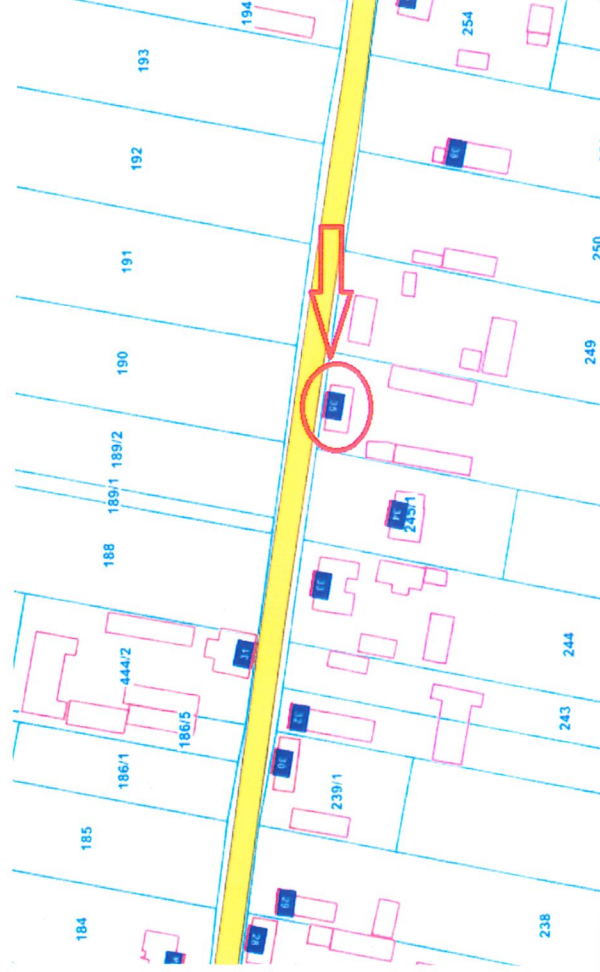
Fasada trójosiowa, symetryczna, z dwoma otworami okiennymi oraz zaślepionym otworem drzwiowym. Okna drewniane w kształcie stojących prostokątów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu – dobry.

Postulaty konserwatorskie:

- zachowanie istniejącej formy budynku, podziałów na elewacji.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>TRZCIANNA</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK MIESZKALNY</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1 poł. XX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Trzcianna Trzcianna 36 Działka ewid. nr 249 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			
			
<p>Widok od strony północno – zachodniej</p>			

8. Historia, opis i wartości

Budynek został wzniesiony w 1 poł. XX w.

Na tle wsi Trzcianna dom wyróżnia się historyczną formą bryły oraz zachowanym częściowo oryginalnym materiałem budowlanym z ciekawymi walorami architektonicznymi (m.in. dekoracyjne, drewniane okiennice). Obiekt stanowi przykład lokalnej, drewnianej architektury wiejskiej.

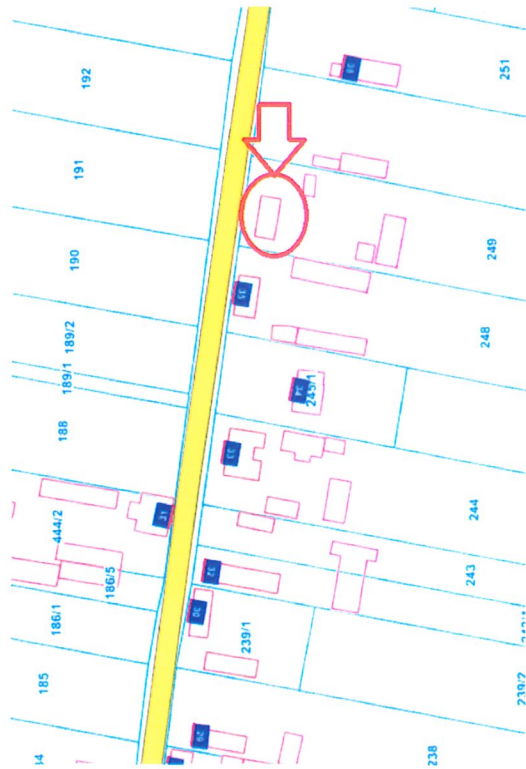
Budynek drewniany konstrukcji zrębowej. Obiekt na planie prostokąta, na kamiennej podmurówce, parterowy z poddaszem użytkowym, z dachem dwuspadowym, krytym falistym eternitem. Fasada trójosiowa, symetryczna, z dwoma otworami okiennymi oraz w drugiej osi z otworem drzwiowym. Drzwi historyczne, drewniane, dwuskrzydłowe. Okna historyczne, drewniane w konstrukcji ościeżnicowej, dwudzielne z drewnianymi okiennicami.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu – dostateczny:

- ubytki w podmurówce,
- azbestowe pokrycie dachowe.

Sugerowana wymiana pokrycia dachowego, konserwacja i naprawa podmurówki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego

konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewiązanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

**WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW**

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>TRZCIANNA</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>KAPLICZKA PRZYDROŻNA</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>1. poł. XX w.</p>	<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> <p>Widok od strony południowej</p>	
<p>4. Adres</p> <p>Obręb Trzcianna Działka ewid. nr 39 96-115 Nowy Kawęczyn 5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skierniewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p> <p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>			

8. Historia, opis i wartości

Kapliczka została wzniesiona w I poł. XX w. przez lokalną społeczność.

Obiekt posiada wartości historyczne jako kapliczka wzniesiona przez lokalną społeczność jako na wiary oraz wartości architektoniczne jako przykład małej architektury sakralnej.

Kapliczka drewniana, nawiązująca stylem do Sanktuarium na Jasnej Górze. Na postumencie znajduje się obraz Matki Boskiej Częstochowskiej. Kapliczka skrzynkowa, której część środkowa zakończona jest trójkątnym naczółkiem, natomiast elementy boczne stylizowane są na wieżyczki zakończone krzyżami łańciskimi.

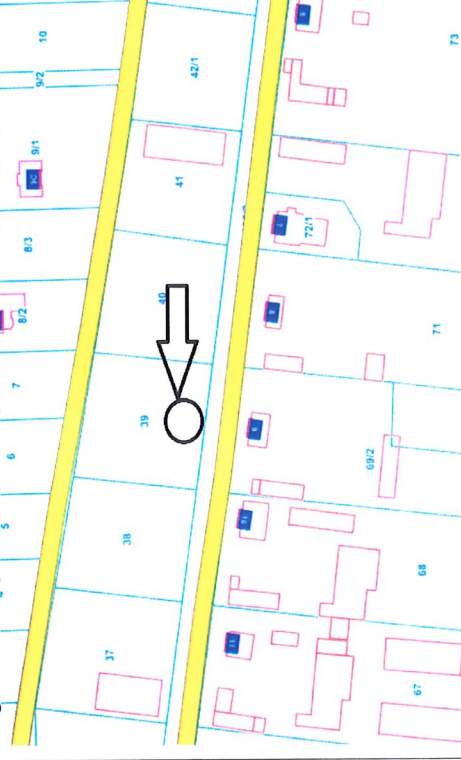

Widok na kapliczkę w miejscowości Trzciana

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry.

Postuluje się o zachowanie obiektu w stanie nie pogorszonym. Sugerowane systematyczne prace pielęgnacyjne przy kapliczce.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewiązanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

ŁÓDZKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW
Aleksandra Stępień

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>ZGLINNA DUŻA</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNEK DAWNEJ SZKOŁY (OB. BUDYNEK MIESZKALNY)</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>Pocz. XX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Obręb Zglinna Duża Zglinna Duża 15 Działka ewid. nr 68 96-115 Nowy Kawęczyn</p>	
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>		<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo łódzkie</p> <p>powiat skiernewicki</p> <p>gmina Nowy Kawęczyn</p>	
		<p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak aktualnego mpzp</p>	

Widok od strony południowo – wschodniej

8. Historia, opis i wartości

Budynek wybudowany w I poł. XX w.

Na tle wsi Zglinna Duża budynek wyróżnia się wartością historyczną jako obiekt dawnej szkoły oraz wartościami architektonicznymi (m.in. dekoracja elewacji).

Budynek na planie prostokąta, mурowany, tynkowany, korpus główny dwukondygnacyjny z schodkowym szczytem. W części zachodniej i wschodniej dach pulpitowy, w części środkowej dach dwuspadowy. Pokrycie dachowe wtórne z blachy.

W elewacji gzymsy koronujące.

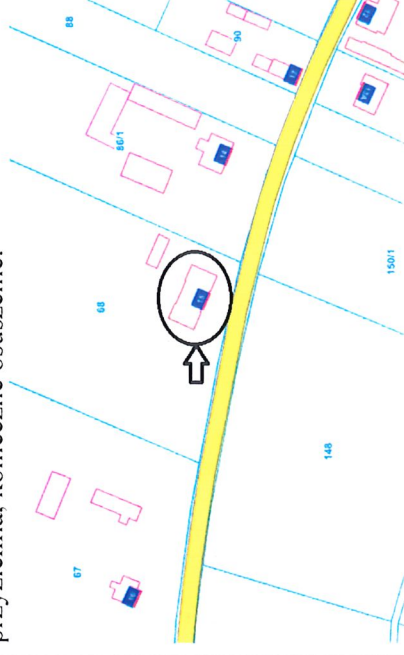
Drewniana, wtórna stolarka drzwiowa. Okna wtórne, częściowo w drewnianych okiennicach. Fasada trójosiowa.

Widok na fasadę budynku

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry. Widoczne niewielkie zawilgocenia przyziemia, konieczne osuszenie.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Rafał Modrzejewski, 31.03.2022 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewiązanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

**ŁÓDZKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW**
Aleksandra Siępień